

Bruselj, 1. oktober 2018
(OR. en)

12536/18

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0359(COD)**

**JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545**

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: Svet

Št. predh. dok.: 12334/18 + COR 1, WK 11168/2018

Št. dok. Kom.: 14875/16

Zadeva: Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o okvirih preventivnega prestrukturiranja, drugi priložnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov ter spremembi Direktive 2012/30/EU
– splošni pristop

I. UVOD

Komisija je s pismom z dne 23. novembra 2016 Svetu in Evropskemu parlamentu poslala predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o okvirih preventivnega prestrukturiranja, drugi priložnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov ter spremembi Direktive 2012/30/EU (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva o insolventnosti)

Predlog temelji na členih 53 in 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, zato se zanj uporablja redni zakonodajni postopek.

Ta predlog je ključni rezultat, dosežen na podlagi načrta o oblikovanju unije kapitalskih trgov in strategije enotnega trga. Njegov cilj je zmanjšati največje ovire za prosti pretok kapitala, ki izvirajo iz različnih okvirov prestrukturiranja in insolventnosti v državah članicah, ter zagotoviti, da imajo podjetja in podjetniki, ki so v finančnih težavah, a so sposobni preživeti, dostop do učinkovitih postopkov za preventivno prestrukturiranje in drugo priložnost, ob tem pa zaščititi legitimne interese upnikov.

Predlog skuša v okviru dela Komisije v zvezi z bančno unijo tudi prispevati k preprečevanju kopičenja slabih posojil.

Svet za pravosodje in notranje zadeve se je na zasedanju 4. in 5. junija 2018 že dogovoril o delnem splošnem pristopu, ki zajema naslove III (Odpust dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti), IV (Ukrepi za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov) in V (Spremljanje postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov), pa tudi s tem povezane opredelitve pojmov in uvodne izjave.

Med intenzivnimi razpravami na tehnični ravni in na podlagi rezultatov orientacijskih razprav v Svetu junija 2017 (9316/17) oziroma decembra 2017 (15201/17) se je avstrijsko predsedstvo osredotočilo na iskanje uravnoteženega kompromisa v zvezi z naslovi I (Splošne določbe), II (Okviri preventivnega prestrukturiranja) in VI (Končne določbe).

Po sestankih Delovne skupine za civilnopravne zadeve (insolventnost) junija, julija in septembra 2018 predsedstvo meni, da je možno doseči splošni pristop za celotno revidirano besedilo predlagane direktive, tudi za uvodne izjave.

Kompromisno besedilo, ki je priloženo temu dokumentu, je Coreper (2. del) potrdil na seji 26. septembra 2018.

Odbor Evropskega parlamenta JURI je o poročilu o tej zadevi glasoval julija 2018. Poročilo je bilo potrjeno na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta septembra 2018, kar pomeni, da se medinstitucionalna pogajanja lahko začnejo takoj, ko bo Svet sprejel svoje stališče.

II. POSAMEZNI ELEMENTI KOMPROMISA

a. Dostop do okvirov preventivnega prestrukturiranja

Države članice so se že od začetka pogajanj strinjale glede načela, da bi moral imeti dolžnik, kadar obstaja verjetnost insolventnosti, dostop do okvira preventivnega prestrukturiranja, s čimer bi mu omogočili, da se izogne insolventnosti, in mu zagotovili možnost preživetja. Več držav članic pa je vseeno izrazilo pomisleke, da bi z omogočitvijo dostopa do okvira dolžnikom, ki nimajo možnosti preživetja, nepotrebno odložili začetek postopka v primeru insolventnosti in tvegali, da se vrednost premoženja zmanjša. Kompromisno besedilo zato vključuje možnost, da te države članice pod določenimi pogoji uvedejo preizkus sposobnosti preživetja, Ta preizkus pa je neobvezen, da lahko druge države članice, ki želijo zagotoviti enostavnejši dostop do postopka, to tudi storijo.

Nekatere države članice so želele tudi, da bi bil ta okvir na voljo na zahtevo upnikov. V kompromisno besedilo je zato vključena tudi ta možnost, ki pa je neobvezna.

b. Obvezno imenovanje stečajnega upravitelja

Države članice se strinjajo, da bi moral biti postopek preventivnega prestrukturiranja postopek, v katerem bi dolžnik še naprej sam vodil posle, kar pomeni, da bi moral obdržati vsaj delni nadzor nad premoženjem in vsakodnevnim poslovanjem. V skladu s tem načelom je bilo v predlogu Komisije določeno, da imenovanje upravitelja na področju prestrukturiranja ne bi smelo biti obvezno v vseh primerih. Nekaj držav članic je izrazilo pomisleke, ker naj bi predlog Komisije omogočal manj prožnosti v nacionalni zakonodaji. Menile so, da bi se lahko zaradi prisotnosti takšnega upravitelja izboljšala učinkovitost postopka, lahko pa bi se zagotovilo tudi, da se upoštevajo interesi vseh strank. Komisija je nasprotno menila, da bi bil postopek dražji in bolj obremenjujoč, če bi bilo treba v vseh primerih obvezno imenovati upravitelja, hkrati pa bi bil zaradi tega otežen tudi dostop do postopka za dolžnika.

V kompromisu je zato določeno splošno načelo, da se o imenovanju takšnega upravitelja odloča za vsak primer posebej, razen v določenih primerih, v katerih nacionalna zakonodaja lahko zahteva obvezno imenovanje. V uvodnih izjavah so naštetih takšni primeri, v katerih nacionalna zakonodaja lahko zahteva obvezno imenovanje.

c. Prekinitev posameznih postopkov izvršbe

Mnenja držav članic so se v zvezi s trajanjem prekinitve posameznih postopkov izvršbe razhajala. Medtem ko so nekatere države članice zagovarjale uvedbo kratkotrajne prekinitve, da bi upoštevali interese upnikov, pa so druge menile, da bi bila boljša dolgotrajnejša ali neomejena prekinitve, da bi dolžniku omogočili dovolj maneverskega prostora za pripravo načrta prestrukturiranja, zlasti v zapletenejših primerih. V kompromisu je določeno, da bi prekinitve lahko trajala najdlje 4 mesece, kar bi lahko sodni ali upravni organ podaljšal na največ 12 mesecev. V primerih, ko mora na podlagi nacionalne zakonodaje dolžnik v 8 mesecih načrt predložiti v potrditev sodnemu ali upravnemu organu, bi se prekinitve lahko podaljšala toliko, kolikor bi sodišče potrebovalo, da sprejme odločitev glede načrta prestrukturiranja. Glede na to, da so v teh rokih navedena najdaljša obdobja, pa imajo države članice seveda možnost, da uvedejo tudi krajšo prekinitve.

Podobno so se razhajala tudi mnenja glede ocene interesov dolžnika ali upnika v zvezi z možnostjo, da sodišče odpravi prekinitve. Medtem ko so nekatere države članice izrazile bojazen, da bi imel dolžnik zaradi takšne možnosti manj maneverskega prostora, glede na to, da bi vedno obstajala nevarnost za odpravo prekinitve, pa so druge države članice menile, da je ta možnost potrebna, da se zaščitijo interesi upnikov. Kompromis zato vključuje možnost, da se prekinitve odpravi, če ni več smotrna ali če nepravilno škoduje upnikom, kot je določeno v nacionalni zakonodaji, vendar pa kompromis državam članicam tudi omogoča, da uvedejo minimalno obdobje, med katerim prekinitve ne more biti odpravljena. Državam članicam omogoča tudi, da omejijo možnost vložitve zahteve za odpravo prekinitve na primere, v katerih upniki niso imeli možnosti izraziti svojega mnenja (na primer, kadar je prekinitve avtomatična).

d. Oblikovanje razredov

Predlog Komisije je uvedel zahtevo, da se za namene glasovanja upniki razvrstijo v različne razrede glede na podobnost njihovih interesov. Nekaterim državam članicam takšen sistem ni bil znan; menile so, da bi to lahko bilo obremenjujoče, drago in v veliko primerih nepotrebno. Zlasti to velja v primerih, ko je dolžnik mikro, malo ali srednje podjetje zaradi njegove enostavne strukture kapitala in majhnega števila upnikov. Kompromis zato določa možnost, da države članice mikro, malim ali srednjim podjetjem dovolijo, da prizadetih strank ne obravnavajo v različnih razredih.

e. Vsiljenje odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja

Mehanizem vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, je bil nov za več držav članic in je povzročil določene pomisleke. Zlasti dva vidika sta bila težavna za precejšnje število držav članic, in sicer:

- predlog je od držav članic zahteval, da ocenijo vrednost dolžnika, da bi določili, kateri razredi upnikov „ne bi bili poplačani“ in zato ne bi mogli odobriti načrta s svojo podporo pri glasovanju o vsiljenju odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z njim;
- predlog je uvedel pravilo absolutne prednosti, v skladu s katerim mora biti razred upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, v celoti poplačan, preden bi bili upniki nižjega razreda na podlagi načrta upravičeni do kakršne koli razdelitve ali bi lahko ohranili kakršen koli delež.

Nekatere države članice so menile, da bi to preobremenilo in podražilo postopek, preventivno prestrukturiranje pa bi bilo bolj restriktivno, če ne celo onemogočeno. Evropska komisija je poudarila, da bi bilo treba oceno vrednosti opraviti le, če bi upnik izpodbijal uporabo mehanizma vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, na sodišču.

V kompromisnem besedilu se skuša prvi problem rešiti z uvedbo alternativne možnosti, na podlagi katere se države članice lahko izognejo zahtevi, da lahko načrt odobrijo le razredi upnikov, ki bi bili poplačani, tj. kadar za načrt glasuje večina razredov upnikov, med katerimi je vsaj en razred zavarovanih upnikov ali razred, ki je višji od razreda navadnih nezavarovanih upnikov.

Drugi problem je bil v kompromisnem besedilu rešen tako, da je bila državam članicam ponujena alternativna možnost uvedbe različnega merila, t. i. pravila relativne prednosti, da bi zaščitili razrede upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, pri uporabi mehanizma vsiljenja odločitve takšnim razredom upnikov. V skladu s to možnostjo je treba glasovalne razrede, ki ne soglašajo z načrtom, obravnavati vsaj tako ugodno kot kateri koli razred na isti ravni, če bi se uporabila običajna razvrstitev prednosti pri likvidaciji na podlagi nacionalne zakonodaje, in bolj ugodno kot kateri koli nižji razred. S tem se državam članicam omogoči večja prožnost pri izvajanju tega pravila.

Čeprav se vse države članice niso strinjale glede tega, ali so te možnosti dovolj prožne, pa se je velika večina strinjala s predlaganim pristopom.

III. SKLEP

Elemente tega kompromisnega besedila je treba obravnavati kot sveženj, katerega cilj je vzpostaviti uravnoteženo ureditev, ki enako upošteva interese dolžnika, upnikov in drugih zainteresiranih strani. Čeprav kompromisno besedilo usklajuje nekatera zelo pomembna načela, pa državam članicam dopušča dovolj prožnosti, da same izberejo pristop za izvajanje teh načel.

Svet za pravosodje in notranje zadeve naj upošteva, da je treba to ravnotežje obdržati, in naj na zasedanju 11. in 12. oktobra 2018:

- (a) potrdi splošni pristop glede kompromisnega besedila, navedenega v prilogi k temu dokumentu;
- (b) odobri, da bo to besedilo podlaga za pogajanja z Evropskim parlamentom.

2016/0359 (COD)

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o okvirih preventivnega prestrukturiranja, odpustu dolgov in prepovedih opravljanja dejavnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov ter spremembi Direktive (EU) 2017/1132

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 53 in 114 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,
ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

- (1) Cilj te direktive je odpraviti ovire za uresničevanje temeljnih svoboščin, kot sta prosti pretok kapitala in svoboda ustanavljanja, ki izhajajo iz razlik med nacionalnimi zakonodajami in postopki preventivnega prestrukturiranja in v primeru insolventnosti ter za **odpust dolgov in prepoved opravljanja dejavnosti**. Namen te direktive je odpraviti takšne ovire tako, da se podjetjem v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, zagotovi dostop do učinkovitih nacionalnih okvirov preventivnega prestrukturiranja, ki jim omogočajo nadaljnje poslovanje; poštenim **insolventnim ali** prezadolženim podjetnikom se po razumnem obdobju omogoči druga priložnost po popolnem odpustu dolga; ter da se izboljša učinkovitost postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolga, zlasti da bi skrajšali njihovo trajanje.
- (2) Prestrukturiranje bi moralo **dolžnikom** v finančnih težavah omogočiti, da v celoti ali delno nadaljujejo poslovanje, tako da spremenijo sestavo, pogoje ali strukturo premoženja in obveznosti ali svojo strukturo kapitala, vključno s prodajo premoženja ali delov podjetja, **pa tudi z operativnimi spremembami**. **Razen če nacionalna zakonodaja ne določa drugače, bi morale operativne spremembe, na primer odpoved ali sprememba pogodb ali prodaja oziroma druga odsvojitve premoženja, izpolnjevati splošne zahteve, ki jih za takšne ukrepe določa nacionalna zakonodaja, zlasti pravila civilnega in delovnega prava. Vse zamenjave dolga za lastniški kapital bi morale biti v skladu tudi z zaščitnimi ukrepi, določenimi v nacionalni zakonodaji.** Okviri preventivnega prestrukturiranja bi morali **dolžnikom** predvsem omogočiti, da se prestrukturirajo v zgodnji fazi in se tako izognejo insolventnosti. Z navedenimi okviri bi se morala povišati skupna vrednost za vse upnike, lastnike in gospodarstvo kot celoto ter preprečiti nepotrebne izgube delovnih mest ter znanja in spretnosti. Prav tako bi morali preprečevati kopičenje slabih posojil. V postopku prestrukturiranja bi morale biti **uravnoteženo** zaščitene pravice vseh udeleženih strank. Hkrati bi bilo treba neuspešna podjetja, ki nimajo možnosti preživetja, čim hitreje likvidirati. **Če dolžnik, ki je v finančnih težavah, ni rentabilen ali je njegovo sposobnost preživetja le težko obnoviti, bi lahko prestrukturiranje še povečalo izgube in privedlo do njihovega kopičenja v škodo upnikov, zaposlenih in drugih deležnikov, pa tudi vsega gospodarstva.**

- (3) Med državami članicami obstajajo razlike glede obsega postopkov, ki so dolžnikom v finančnih težavah na voljo za prestrukturiranje njihove dejavnosti. V nekaterih državah članicah je obseg teh postopkov omejen, tako da se lahko podjetja prestrukturirajo šele razmeroma pozno, že v okviru postopka v primeru insolventnosti. V drugih državah članicah je prestrukturiranje sicer možno že prej, vendar razpoložljivi postopki niso tako učinkoviti, kot bi lahko bili, oziroma so zelo formalni, zlasti pa omejujejo uporabo izvensodnih postopkov. Tudi nacionalna pravila, ki podjetnikom dajejo drugo priložnost, zlasti z odobritvijo odpusta dolgov, nastalih pri njihovem poslovanju, se med državami članicami razlikujejo po trajanju preizkusnega obdobja za odpust dolgov in pogojih za odobritev takšnega odpusta.
- (4) V veliko državah članicah traja več kot tri leta, da se podjetnikom, ki so šli v stečaj, vendar so poštene, odpustijo dolgovi in da lahko začnejo znova. Neučinkoviti okviri **odpusta dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti** privedejo do tega, da se morajo podjetniki preseliti v druge jurisdikcije, da bi lahko v razumnem času začeli znova, to pa povzroči precejšnje dodatne stroške njihovim upnikom, pa tudi samim dolžnikom. Sklepi o dolgotrajni prepovedi opravljanja dejavnosti, ki pogosto spremljajo postopek, ki vodi do odpusta dolgov, ustvarjajo ovire za pravico do začetka in opravljanja podjetniške dejavnosti kot samozaposlena oseba.
- (5) Predolgo trajanje postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov v več državah članicah je pomemben dejavnik, ki povzroča nizke stopnje poplačila in vlagatelje odvrča od poslovanja v jurisdikcijah, kjer lahko postopki trajajo predolgo.
- (6) Vse te razlike pomenijo dodatne stroške za vlagatelje pri ocenjevanju tveganj dolžnikov, ki vstopajo v finančne težave, v eni ali več državah članicah in stroške prestrukturiranja podjetij, ki imajo poslovne enote, upnike ali premoženje v drugih državah članicah, kot očitno velja pri prestrukturiranju mednarodnih skupin podjetij. Številni vlagatelji kot glavni razlog za to, da ne vlagajo ali vstopijo v poslovno razmerje s subjektom zunaj svoje države, navajajo negotovost glede pravil o insolventnosti ali tveganje dolgotrajnih ali zapletenih postopkov v primeru insolventnosti v drugi državi.

- (7) Navedene razlike vodijo do neenakih pogojev za dostop do posojila in neenakih stopenj poplačila v državah članicah. Zato je za dobro delujoč enotni trg na splošno in zlasti za delujočo unijo kapitalskih trgov nujno potrebna višja stopnja usklajenosti na področju prestrukturiranja, insolventnosti, **odpusta dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti**.
- (8) Odpraviti bi bilo treba tudi dodatne stroške ocene tveganja in čezmejne izterjave za upnike prezadolženih podjetnikov, ki se preselijo v drugo državo članico, da bi se jim v precej krajšem času odobril **odpust dolgov**. Znižati bi bilo treba tudi dodatne stroške za podjetnike, ki izhajajo iz potrebe po preselitvi v drugo državo članico, da bi izkoristili **odpust dolgov**. Poleg tega ovire, ki izhajajo iz sklepov o dolgotrajni prepovedi opravljanja dejavnosti, povezanih s podjetnikovo prezadolženostjo, zavirajo podjetništvo.
- (9) Ovire za uresničevanje temeljnih svoboščin niso omejene na povsem čezmejne primere. Vse bolj povezan enotni trg s prostim kroženjem blaga, storitev, kapitala in delavcev ter z vse močnejšo digitalno razsežnostjo pomeni, da je le zelo malo podjetij povsem nacionalnih, če se upoštevajo vsi relevantni elementi, kot so njihova baza strank, dobavna veriga, področje dejavnosti ter baza vlagateljev in kapitala. Tudi povsem nacionalni primeri insolventnosti lahko na podlagi tako imenovanega domino učinka insolventnosti vplivajo na delovanje enotnega trga, pri čemer lahko insolventnost enega **dolžnika** sproži nadaljnje insolventnosti v dobavni verigi.

- (10) Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta³ obravnava vprašanja pristojnosti, priznavanja in izvrševanja, prava, ki se uporablja, in sodelovanja v čezmejnih postopkih v primeru insolventnosti ter medsebojnega povezovanja registrov insolventnosti. Njeno področje uporabe zajema preventivne postopke, s katerimi se spodbuja reševanje rentabilnega dolžnika, in postopke, s katerimi se podjetnikom zagotavlja druga priložnost. Vendar pa Uredba (EU) 2015/848 ne odpravlja razlik med navedenimi postopki v nacionalni zakonodaji. Poleg tega z instrumentom, ki bi bil omejen samo na čezmejne primere insolventnosti, ne bi bile odpravljene vse ovire za prosti pretok, prav tako pa vlagatelji ne bi mogli vnaprej ugotoviti čezmejne ali domače narave morebitnih prihodnjih finančnih težav dolžnika. Zato je treba preseči pravosodno sodelovanje in vzpostaviti minimalne vsebinske standarde **za postopke preventivnega prestrukturiranja in postopke za odpust dolgov za podjetnike.**
- (10a) **Ta direktiva ne bi smela vplivati na področje uporabe Uredbe (EU) 2015/848. V celoti naj bi se skladala in dopolnjevala z Uredbo (EU) 2015/848, pri čemer naj bi od držav članic zahtevala, da vzpostavijo postopke preventivnega prestrukturiranja, ki izpolnjujejo nekatera minimalna načela učinkovitosti. Ne spreminja pristopa iz Uredbe (EU) 2015/848, ki državam članicam omogoča, da obdržijo ali uvedejo postopke, ki ne izpolnjujejo pogoja objave v zvezi s priznavanjem in uradnim obvestilom v skladu s prilogo A k Uredbi (EU) 2015/848. Čeprav Direktiva ne zahteva, da postopki, ki spadajo v njeno področje uporabe, izpolnjujejo vse pogoje glede uradnega obvestila v skladu s Prilogo A k Uredbi (EU) 2015/848, pa je njen cilj olajšati čezmejno priznavanje in izvrševanje postopkov, ki spadajo v njeno področje uporabe.**

³ Uredba (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 141, 5.6.2015, str. 19).

- (11) Znižati je treba stroške prestrukturiranja za dolžnike in upnike. Zato bi bilo treba zmanjšati razlike, ki ovirajo zgodnje prestrukturiranje **dolžnikov** v finančnih težavah, ki so sposobni preživeti, in možnost **odpusta dolgov** za poštene podjetnike. To bi moralo zagotoviti večjo preglednost, pravno varnost in predvidljivost v Uniji. Prav tako bi se morali povečati donosi vseh vrst upnikov in vlagateljev ter spodbuditi čezmejne naložbe. Večja skladnost bi morala olajšati tudi prestrukturiranje skupin podjetij, ne glede na to, kje v Uniji imajo sedeže njihovi člani.
- (12) Odpravljanje ovir za učinkovito prestrukturiranje **dolžnikov** v finančnih težavah, ki so sposobni preživeti, prispeva k zmanjšanju izgub delovnih mest in izgub za upnike v dobavni verigi ter k ohranjanju strokovnega znanja in spretnosti, zato koristi širšemu gospodarstvu. Z olajšanjem **odpusta dolgov** za podjetnike se prepreči njihova izključitev s trga dela in se jim omogoči, da znova začnejo podjetniške dejavnosti, pri čemer upoštevajo spoznanja iz preteklih izkušenj. Nazadnje, skrajšanje trajanja postopkov prestrukturiranja bi pomenilo višje stopnje poplačila za upnike, saj bi **dolžnik** čez čas običajno samo dodatno izgubil na vrednosti. Poleg tega bi učinkoviti insolvenčni okviri omogočili boljšo oceno tveganj, povezanih z odločitvami o dajanju in najemanju posojil, in olajšali prilagajanje **insolventnih ali** prezadolženih **dolžnikov**, s čimer bi se znižali ekonomski in socialni stroški v procesu njihovega razdolževanja. **Ta direktiva zagotavlja državam članicam prožnost, da uporabijo ta skupna načela, obenem pa spoštujejo nacionalne pravne sisteme. Države članice lahko v svojih nacionalnih pravnih sistemih obdržijo ali uvedejo druge okvire preventivnega prestrukturiranja.**

- (13) Bolj usklajen pristop na ravni Unije bi moral koristiti zlasti **mikro**, malim in srednjim podjetjem, saj ta nimajo potrebnih virov, da bi pokrila visoke stroške prestrukturiranja in izkoristila učinkovitejše postopke prestrukturiranja v nekaterih državah članicah. **Ob opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij bi države članice lahko ustrezno upoštevale Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ali pa Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij. Mikro, mala in srednja podjetja, zlasti ko se srečujejo s finančnimi težavami, pogosto nimajo sredstev, da bi najela strokovno svetovanje, zato bi bilo treba vzpostaviti orodja za zgodnje opozarjanje, ki bi dolžnike opozorila na nujnost ukrepanja. Države članice bi lahko takšna orodja razvile same ali pa bi to prepustile zasebnemu sektorju, pod pogojem, da se doseže cilj. Da bi takšnim dolžnikom pomagali, da se prestrukturirajo po nizkih stroških, bi bilo treba na nacionalni ravni pripraviti izčrpne kontrolne sezname načrtov prestrukturiranja, prilagojene potrebam mikro, malih in srednjih podjetij, ter jih objaviti na spletu. (...)**

- (14) Ustrezno je, da se iz področja uporabe te direktive izključijo dolžniki, ki so zavarovalnice in pozavarovalnice, kot so opredeljene v točkah 1 in 4 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴, kreditne institucije, kot so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (ES) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, investicijska podjetja in kolektivni naložbeni podjetji, kot so opredeljeni v točkah 2 in 7 člena 4(1) Uredbe (ES) št. 575/2013, centralne nasprotnne stranke, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁶, centralne depotne družbe, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, ter druge finančne institucije in subjekti, navedeni v prvem pododstavku člena 1(1) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁸. Za te veljajo posebne ureditve, nacionalni nadzorni organi **in organi za reševanje** pa imajo široka pooblastila za posredovanje. **Lahko bi bilo tudi ustrezno, da se izključijo drugi finančni subjekti, ki zagotavljajo finančne storitve, za katere veljajo posebne ureditve, na podlagi katerih imajo nacionalni nadzorni organi ali organi za reševanje široka pooblastila za posredovanje, ki so primerljiva s prej navedenimi. Podobno je ustrezno izključiti iz področja uporabe te direktive tudi javne organe po nacionalni zakonodaji. Države članice bi lahko dostop do okvirov preventivnega prestrukturiranja tudi omejile na pravne osebe. V državah članicah z različnimi pravnimi sistemi bi se lahko v primerih, ko ima ista vrsta subjekta v teh pravnih sistemih različen pravni status, za vse te vrste subjektov uporabljal en sam enoten sistem.**

⁴ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁶ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

⁷ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

⁸ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (15) Prezadolženost potrošnikov vzbuja veliko zaskrbljenost na gospodarskem in socialnem področju ter je tesno povezana z zmanjšanjem presežka dolga. Poleg tega pogosto ni mogoče jasno razlikovati med potrošniškimi in poslovnimi dolgovi podjetnika. Sistem druge priložnosti za podjetnike ne bi bil učinkovit, če bi bilo treba podjetnika obravnavati v ločenih postopkih z različnimi pogoji dostopa in preizkusnimi dobami za odpust dolgov, da bi mu bili odpuščeni njegovi osebni poslovni in neposlovni dolgovi. Iz teh razlogov **imajo** države članice **tudi** možnost, da določbe o odpustu dolgov uporabijo tudi za potrošnike, čeprav ta direktiva ne vključuje zavezujočih pravil o prezadolženosti potrošnikov.
- (16) Prej ko lahko dolžnik ugotovi, da je v finančnih težavah, in ustrezno ukrepa, večja je verjetnost, da se bo izognil bližajoči se insolventnosti, v primeru podjetja, katerega sposobnost preživetja je trajno oslABLJENA, pa bo postopek likvidacije bolj organiziran in učinkovit. Zato bi bilo treba zagotoviti jasne, **posodobljene, jedrnate in uporabniku prijazne** informacije o razpoložljivih postopkih preventivnega prestrukturiranja, pa tudi **eno ali več** orodij za zgodnje opozarjanje, da bi dolžnike, ki so se začeli soočati s finančnimi težavami, spodbudili k zgodnjemu ukrepanju. Med možnimi mehanizmi zgodnjega opozarjanja **bi lahko bili mehanizmi, ki dolžnika opozorijo, če ne izvrši določene vrste plačil, ali svetovalne storitve javnih ali zasebnih organizacij (...)**. Poleg tega bi se lahko (...) na podlagi nacionalne zakonodaje spodbudilo tretje osebe, ki razpolagajo z ustreznimi informacijami, na primer računovodje, davčne organe in organe socialne varnosti, da **dolžnika opozorijo na negativni razvoj. Države članice bi lahko orodja za zgodnje opozarjanje prilagodile velikosti podjetja in določile posebne določbe o zgodnjem opozarjanju za velika podjetja in skupine, ob upoštevanju njihovih posebnosti. Ta direktiva državam članicam ne nalaga odgovornosti za morebitno škodo, ki bi nastala zaradi mehanizmov prestrukturiranja, ki jih sprožijo takšna orodja za zgodnje opozarjanje.**

- (17) Okvir prestrukturiranja bi moral biti na voljo dolžnikom, **vključno s pravnimi subjekti, pa tudi fizičnimi osebami in skupinami podjetij, če je tako določeno v nacionalni zakonodaji**, da se jim omogoči reševanje finančnih težav v zgodnji fazi, kadar se zdi verjetno, da se lahko njihova insolventnost prepreči in zagotovi njihovo nadaljnje poslovanje. Okvir prestrukturiranja bi moral biti na voljo, preden dolžnik postane insolventen v skladu z nacionalno zakonodajo, tj. preden izpolnjuje pogoje **v skladu z nacionalno zakonodajo** za uvedbo kolektivnih postopkov v primeru insolventnosti, ki običajno vključujejo delno ali popolno odprodajo premoženja dolžnika in imenovanje likvidatorja. Da (...) bi preprečili zlorabo postopkov, bi morale finančne težave dolžnika izražati verjetnost insolventnosti, načrt prestrukturiranja pa bi moral biti sposoben preprečiti dolžnikovo insolventnost in zagotoviti sposobnost preživetja podjetja. **Države članice bi lahko določile, ali se terjatve, ki zapadejo ali nastanejo po uporabi postopka oziroma potem, ko je bil postopek začel, vključijo v ukrepe preventivnega prestrukturiranja ali se zanje uporablja prekinitev posameznih postopkov izvršbe. Države članice lahko po prosti presoji določijo, ali ima prekinitev posameznih postopkov izvršbe učinek na obresti na terjatve.**
- (17a) **Države članice bi lahko uvedle preizkus sposobnosti preživetja kot pogoj za dostop do postopka prestrukturiranja, določenega v tej direktivi. Takšen preizkus je treba opraviti brez posledic za dolžnikovo premoženje, kar bi med drugim lahko pomenilo, da se odobri začasna prekinitev postopkov ali da se ocena izvede brez nepotrebnega odlašanja. Pojem „brez posledic za dolžnikovo premoženje“ pa ne izključuje možnosti, da se od dolžnikov zahteva, da dokažejo svojo sposobnost preživetja na lastne stroške.**
- (17b) **Države članice bi lahko področje uporabe okvirov preventivnega prestrukturiranja, določenih v tej direktivi, razširile na primere, v katerih se dolžnik sooča z nefinančnimi težavami, vendar pod pogojem, da takšne težave dejansko in resno ogrožajo dolžnikovo dejansko ali prihodnjo sposobnost, da plača svoje dolgove, ko zapadejo v plačilo. Časovni okvir, relevanten za ugotavljanje takšne ogroženosti, lahko zajema obdobje nekaj mesecev ali celo dlje, da bi upoštevali primere, v katerih se dolžnik sooča z nefinančnimi težavami, ki ogrožajo nadaljnje poslovanje njegovega podjetja, srednjeročno pa tudi njegovo likvidnost. To se na primer lahko zgodi, kadar dolžnik izgubi pogodbo, ki je zanj ključnega pomena.**

- (18) Za večjo učinkovitost ter zmanjšanje zamud in znižanje stroškov bi morali nacionalni okviri preventivnega prestrukturiranja vključevati prožne postopke. **Če se določbe te direktive izvajajo v različnih postopkih znotraj okvira prestrukturiranja, bi dolžnik moral imeti dostop do vseh pravic in zaščitnih ukrepov, določenih v tej direktivi za namene preventivnega prestrukturiranja. Razen v primerih obvezne vključenosti sodnih ali upravnih organov, zahtevane na podlagi te direktive, bi države članice lahko svojo vključenost (...) omejile na primere, v katerih je ta potrebna in sorazmerna, med drugim ob upoštevanju cilja zaščite pravic in interesov dolžnikov in prizadetih strank ter cilja zmanjšanja zamud in znižanja stroškov postopkov. Če upniki v skladu z nacionalno zakonodajo lahko začnejo postopek prestrukturiranja, bi države članice lahko zahtevale soglasje dolžnika kot predpogoj za začetek postopka.**
- (18a) Da bi se izognili nepotrebnim stroškom in zaradi zgodnje narave postopka **ter da bi spodbudili dolžnike, da zaprosijo za preventivno prestrukturiranje že v zgodnji fazi finančnih težav, bi ti** načeloma morali ohraniti nadzor nad svojim premoženjem in vsakodnevnim poslovanjem podjetja. Imenovanje upravitelja prestrukturiranja, da bi **podprli** pogajanja o načrtu prestrukturiranja ali (...) **nadzorovali** dolžnikovo ukrepanje, ne bi smelo biti obvezno v vsakem primeru, ampak opravljeno za vsak primer posebej glede na okoliščine primera ali dolžnikove posebne potrebe. (...) Ne glede na to pa (...) **bi države članice lahko določile, da je imenovanje upravitelja na področju prestrukturiranja v nekaterih okoliščinah vedno** potrebno, (...) **na primer če dolžnik izkoristi (...)** splošno prekinitev posameznih postopkov izvršbe, pri čemer (...) mora načrt prestrukturiranja **odobriti sodni ali upravni organ z vsiljenjem odločitve upnikom, ki ne soglašajo z načrtom, ali če načrt prestrukturiranja vključuje ukrepe, ki imajo posledice za pravice delavcev, kadar sta dolžnik ali njegova uprava v poslovnih odnosih ravnala goljufivo, kaznivo ali škodljivo, ali pa se imenovanje opravi le z namenom pomoči pri pripravi načrta prestrukturiranja ali pri pogajanjih o njem.**

(19) Dolžnik bi moral imeti možnost, da **izkoristi** začasno prekinitev posameznih postopkov izvršbe, **ki jo odobri sodni ali upravni organ ali ki je v skladu z zakonom (...), da bi podprli pogajanja o načrtu prestrukturiranja, tako da bi dolžniku omogočili, da med trajanjem pogajanj še naprej posluje ali ohrani vrednost svojega premoženja. Če tako določa nacionalna zakonodaja, bi se lahko prekinitev uporabila tudi zoper tretje strani, ki nudijo jamstvo, vključno z garanti in izdajatelji zavarovanj. Države članice pa bi lahko določile tudi, da sodni ali upravni organi ne odobrijo prekinitve posameznih postopkov izvršbe, če takšna prekinitev ni nujna ali če ne izpolnjuje cilja podpore pogajanj. Med dejavniki, ki so lahko podlaga za zavrnitev, sta lahko premajhna podpora potrebne večine upnikov ali, če je tako določeno v nacionalni zakonodaji, dolžnikova dejanska nesposobnost, da plača dolgove, ko zapadejo v plačilo. Da bi olajšali in pospešili potek postopkov, bi bilo državam članicam treba omogočiti, da določijo predpostavke, ki jih je mogoče izpodbijati, o obstoju razlogov za zavrnitev, na primer če dolžnik ravna tako, kot je tipično za dolžnika, ki ni sposoben plačati dolgov, ko zapadejo v plačilo, denimo znatno neizpolnjevanje obveznosti v zvezi z delavci, davčnimi organi ali agencijami za socialno varnost, ali če sta podjetnik ali trenutna uprava podjetja zagrešila finančno kaznivo dejanje, zaradi česar je verjetno, da večina upnikov ne bo podprla začetka pogajanj.**

(19a) Prekinitev izvršbe bi lahko bila splošna, tj. za vse upnike, ali usmerjena na posamezne upnike ali kategorije upnikov. Države članice bi lahko v natančno opredeljenih okoliščinah nekatere terjatve ali kategorije terjatev izključile iz področja uporabe prekinitve, na primer terjatve, ki so zavarovane s premoženjem, katerega izključitev ne bi ogrozila prestrukturiranja podjetja, ali pa terjatve upnikov, katerim bi prekinitev povzročila nepravilno škodo, na primer zaradi nekompenzirane izgube ali amortizacije zavarovanja.

(19b) Da bi se zagotovilo pravično ravnotežje med pravicami dolžnika in upnikov, bi se morala prekinitve **uporabljati za največ štiri mesece**. Vendar bo za zapletena prestrukturiranja morda potrebnega več časa. Države članice **bi lahko** določile, da sodni ali upravni organ **lahko (...) podaljša začetno obdobje prekinitve v natančno opredeljenih okoliščinah, med katere bi lahko spadali napredek v pogajanjih o načrtu prestrukturiranja, zapletenost primera, velikost dolžnika ali obstoj dokazov, da bo načrt po vsej verjetnosti sprejet. (...)** Če sodni ali upravni organ ne sprejme odločitve o podaljšanju prekinitve izvršbe, preden se ta izteče, bi morali učinki prekinitve prenehati na dan, ko se izteče obdobje prekinitve. Zaradi pravne varnosti bi moralo biti skupno obdobje prekinitve omejeno na dvanajst mesecev. **Če države članice zahtevajo, da se načrti prestrukturiranja v osmih mesecih predložijo v potrditev sodnemu ali upravnemu organu, bi z odstopanjem od dvanajstmesečnega obdobja države članice lahko določile, da se prekinitve podaljša do potrditve načrta. Države članice bi lahko določile, da prekinitve traja za nedoločen čas, potem ko dolžnik postane insolventen v skladu z nacionalno zakonodajo. Države članice bi se lahko odločile, ali za kratkoročno začasno prekinitve, dokler sodni ali upravni organ še odloča glede dostopa do okvira preventivnega prestrukturiranja, veljajo roki iz te direktive.**

(20) Da bi zagotovili, da upniki ne utrpijo **nepotrebne** škode, **bi države članice morale zagotoviti, da sodni ali upravni organi lahko odpravijo prekinitev, če ta ne izpolnjuje več cilja podpore pogajanj, na primer če postane očitno, da potrebna večina upnikov ne podpira nadaljevanja pogajanj.** (...) Prekinitev bi bilo treba odpraviti **tudi, če** nepravilno škoduje upnikom. **Države članice bi lahko omejile možnost odprave prekinitve posameznih postopkov izvršbe na primere, v katerih upniki niso mogli izraziti svojega mnenja, preden je prekinitev začela veljati ali preden je bila podaljšana. Prav tako bi lahko določile najkrajše obdobje, med katerim prekinitev ni mogoče odpraviti.** Sodni ali upravni organi **bi** lahko pri ugotavljanju, ali obstaja nepravilna škoda za upnike, upoštevali, ali bo s prekinitvijo ohranjena skupna vrednost premoženja, ali dolžnik ravna v slabi veri ali namerava povzročiti škodo oziroma ali na splošno ravna v nasprotju z upravičenimi pričakovanji vseh upnikov. **Ta direktiva ne zajema določb o kompenzaciji ali jamstvih za upnike, katerih vrednost zavarovanja se bo med prekinitvijo po vsej verjetnosti zmanjšala.** Prekinitev bi posameznemu upniku ali razredu upnikov nepravilno škodovala, če bi bile na primer njihove terjatve zaradi prekinitve v bistveno slabšem položaju, kot če **se** prekinitev ne bi **uporabila**, ali če bi bil upnik postavljen v slabši položaj kot drugi upniki v podobnem položaju. **Države članice bi lahko določile, da se v primeru ugotovitve nepravilne škode za enega ali več upnikov oziroma za en ali več razredov upnikov prekinitev lahko odpravi za zadevne upnike ali razrede upnikov oziroma za vse upnike. Državam članicam se prepusti odločitev o tem, kdo lahko zaprosi za odpravo prekinitve.**

- (21) (...) Prekinitev posameznih postopkov izvršbe bi morala zadržati tudi dolžnikovo obveznost, da vloži predlog za postopek v primeru insolventnosti, oziroma da se na zahtevo upnika začne takšen postopek, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika. Takšni postopki v primeru insolventnosti bi morali biti postopki, katerih rezultat na podlagi zakonodaje ni le likvidacija dolžnika, pač pa lahko privedejo tudi do prestrukturiranja dolžnika. Začetek postopka v primeru insolventnosti na zahtevo upnikov se odloži ne le v primeru, ko države članice določijo splošno prekinitev posameznih postopkov izvršbe za vse upnike, temveč tudi v primeru, ko nacionalna zakonodaja določa možnost omejene prekinitve posameznih postopkov izvršbe le za omejeno število upnikov. Ne glede na to bi države članice lahko določile, da se postopki v primeru insolventnosti lahko začnejo na zahtevo javnih organov, ki ne nastopajo kot upniki, na primer tožilcev, v splošnem interesu. Države članice bi lahko odstopale od teh pravil, če dolžnik ne bi bil več sposoben plačati dolgov, ko zapadejo v plačilo, pod pogojem, da bi sodni ali upravni organ lahko ohranil ugodnosti prekinitve, če začetek postopka v primeru insolventnosti, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika, ob upoštevanju okoliščin primera ne bi bil v splošnem interesu upnikov.
- (22) Ko dolžnik vstopi v postopek v primeru insolventnosti, imajo lahko nekateri dobavitelji pogodbene pravice (znane tudi kot določbe *ipso facto*), na podlagi katerih lahko pogodbo o dobavi odpovedo zgolj zaradi insolventnosti, **tudi če so dolžniki ustrezno izpolnili svoje obveznosti**. Enako lahko velja, kadar dolžnik vloži predlog za ukrepe preventivnega prestrukturiranja. Če se takšne določbe uveljavljajo, ko se dolžnik zgolj pogaja o načrtu prestrukturiranja ali zahteva prekinitev izvršbe ali v povezavi s kakršnim koli dogodkom, povezanim s prekinitvijo, lahko predčasno prenehanje negativno vpliva na dolžnikovo poslovanje in uspešno sanacijo njegovega podjetja. **V takšnih primerih** je torej nujno, da se upnikom (...) ne dovoli sklicevanje na določbe *ipso facto*, ki se nanašajo na pogajanja o načrtu prestrukturiranja, prekinitev ali kakršen koli podoben dogodek, povezan s prekinitvijo.

- (22a) **Države članice bi lahko določile, da upnikom, za katere velja prekinitev in katerih terjatve so nastale pred prekinitvijo, dolžnik pa jih ni plačal, ne bi smelo biti dovoljeno, da med obdobjem prekinitve zadržijo izvajanje, končajo, pospešijo ali kakor koli drugače spremenijo neizpolnjene pogodbe, če dolžnik še naprej izpolnjuje svoje obveznosti na podlagi takšnih pogodb, ki zapadejo med obdobjem prekinitve. Predčasno prenehanje bi ogrozilo sposobnost podjetja, da med pogajanji o prestrukturiranju nadaljuje poslovanje, zlasti kadar se nanaša na pogodbe za osnovne dobrine, kot so plin, električna energija, voda, telekomunikacijske storitve in storitve plačila s kartico.**
- (23) (...) **Ta direktiva določa minimalne standarde za vsebino načrta prestrukturiranja. Države članice bi kljub temu lahko zahtevale dodatne razlage v zvezi z načrtom prestrukturiranja, na primer glede meril, po katerih se upniki razvrstijo v skupine, kar bi lahko bilo relevantno v primeru, ko je dolg le delno zavarovan.**
- (24) (...) **Upniki, ki jih zadeva načrt prestrukturiranja, in lastniki kapitala, kadar to dopušča nacionalna zakonodaja, bi morali imeti pravico do glasovanja o sprejetju načrta prestrukturiranja. Države članice bi lahko določile omejene izjeme od tega pravila. Stranke, ki jih načrt prestrukturiranja ne zadeva, ne bi smele imeti glasovalnih pravic v zvezi z načrtom niti se njihova podpora ne bi smela zahtevati za odobritev kakršnega koli načrta. Glasovanje lahko poteka kot formalni postopek glasovanja ali kot posvetovanje in dogovor s potrebno večino prizadetih strank. Kadar glasovanje poteka kot (...) dogovor s potrebno večino, bi se lahko prizadetim strankam, ki niso bile udeležene v tem dogovoru, kljub temu ponudila možnost, da se pridružijo načrtu prestrukturiranja.**

- (25) Da bi zagotovili, da se pravice, ki so v bistvu podobne, obravnavajo enako in da se lahko načrti prestrukturiranja sprejmejo brez nepravičnega škodovanja pravicam prizadetih strank, bi bilo treba prizadete stranke obravnavati v ločenih razredih, ki upoštevajo merila oblikovanja razredov v skladu z nacionalno zakonodajo. **Oblikovanje razredov pomeni razvrstitev prizadetih strank v skupine, da bi lahko sprejeli načrt, ki bi odražal pravice in prednostno razvrstitev zadevnih terjatev in interesov.** Vsaj zavarovani in nezavarovani upniki bi morali biti vedno obravnavani v ločenih razredih, **vendar pa bi države članice lahko zahtevale, da se oblikujeta več kot le dva razreda upnikov, vključno z različnimi razredi zavarovanih in nezavarovanih upnikov ter razredi upnikov s podrejenimi terjatvami. Države članice bi lahko v ločenih razredih obravnavale tudi druge vrste upnikov, ki nimajo dovolj podobnih interesov, na primer davčne organe ali organe socialne varnosti.** Z nacionalno zakonodajo **bi lahko** določili, da se lahko zavarovane terjatve razdelijo na zavarovan in nezavarovan **del** na podlagi ocene vrednosti zavarovanja. Z nacionalno zakonodajo **bi lahko** določili tudi posebna pravila glede oblikovanja razredov, kadar bi takšno oblikovanje razredov koristilo nediverzificiranim ali drugače posebno ranljivim upnikom, kot so delavci ali mali dobavitelji.
- (25a) **Države članice bi lahko določile, da za dolžnike, ki so mikro, mala ali srednja podjetja, zaradi njihove relativno enostavne kapitalske strukture ne velja obveznost, da se upniki obravnavajo v ločenih razredih. Če so se mikro, mala ali srednja podjetja odločila za možnost, da glasuje le en glasovalni razred, in ta razred glasuje proti načrtu, lahko v skladu s splošnimi načeli te direktive dolžniki predložijo drug načrt.**
- (25b) Z nacionalnimi zakonodajami bi bilo treba vsekakor zagotoviti ustrezno obravnavanje zadev, ki so zlasti pomembne za oblikovanje razredov, kot so terjatve povezanih strank, ter bi morale vključevati pravila v zvezi s pogojnimi in spornimi terjatvami. **Nacionalna zakonodaja bi morala urediti način, na katerega se obravnavajo sporne terjatve, z namenom dodelitve glasovalnih pravic.** Sodni ali upravni organ bi moral preučiti oblikovanje razredov, **tudi izbiro upnikov, ki jih načrt zadeva,** potem ko je načrt prestrukturiranja predložen v potrditev, vendar bi lahko države članice določile, da lahko takšni organi oblikovanje razredov preučijo tudi v zgodnejši fazi, če bi predlagatelj načrta vnaprej zahteval potrditev ali smernice.

- (26) Z nacionalno zakonodajo bi bilo treba določiti potrebne večine, da bi zagotovili, da manjšina prizadetih strank v vsakem razredu ne more ovirati sprejetja načrta prestrukturiranja, s katerim njihove pravice in interesi niso nepravilno okrnjeni. Brez pravila o večini, ki zavezuje zavarovane upnike, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, zgodnje prestrukturiranje v številnih primerih ne bi bilo mogoče, na primer, kadar je finančno prestrukturiranje potrebno, vendar pa je podjetje sicer sposobno preživeti. Da bi zagotovili, da lahko stranke soodločajo pri sprejemanju načrtov prestrukturiranja sorazmerno z deleži, ki jih imajo v podjetju, bi morala potrebna večina temeljiti na višini terjatev upnikov ali deležev lastnikov kapitala v katerem koli danem razredu. **Države članice bi lahko poleg tega zahtevale, da je glede na število prizadetih strank v vsakem razredu treba doseči večino. Države članice bi lahko določile pravila v zvezi s prizadetimi strankami, ki imajo glasovalno pravico, a je ne uveljavljajo pravilno, ali ki nimajo zastopnika, na primer da se upoštevajo pri pragu udeležbe ali pri izračunu večine. Države članice lahko po lastni presoji določijo tudi prag udeležbe pri glasovanju.**
- (27) Preizkus „največje koristi za upnike“ zagotavlja, da noben upnik, ki ne soglaša z načrtom prestrukturiranja, na podlagi načrta prestrukturiranja ni v slabšem položaju, kot bi bil **bodisi** v primeru likvidacije, naj to pomeni (...) likvidacijo po delih ali pa prodajo delujočega podjetja, **bodisi v primeru scenarija druge najboljše možnosti, če načrt prestrukturiranja ni bil potrjen. Državam članicam bi morali omogočiti, da lahko izberejo enega izmed teh dveh pragov, kadar ta preizkus uvajajo v nacionalno zakonodajo.** Navedeni preizkus bi bilo treba uporabiti vedno, kadar mora biti načrt potrjen, da bi bil zavezujoč za upnike, ki ne soglašajo z njim, ali, odvisno od primera, razrede upnikov, ki ne soglašajo z njim. **Na podlagi preizkusa „največje koristi za upnike“ bi države članice lahko tudi določile, da načrt ne more zahtevati celotnega ali delnega odpisa terjatev javnih institucionalnih upnikov, ki imajo na podlagi nacionalne zakonodaje privilegiran položaj.**

(28) Medtem ko bi bilo treba načrt prestrukturiranja vedno šteti za sprejetega, če ga podpira potrebna večina v vsakem prizadetem razredu, **bi lahko** sodni ali upravni organ na **predlog dolžnika ali z dolžnikovim soglasjem** še vedno potrdil načrt prestrukturiranja, ki ga ne podpira potrebna večina v vsakem prizadetem razredu. **Države članice bi morale v zvezi s pravnimi osebami imeti možnost, da odločijo, ali v ta namen velja za dolžnika uprava pravne osebe ali določena večina delničarjev ali lastnikov kapitala. Da bi bil načrt potrjen v primeru vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, ga mora** podpreti vsaj en razred prizadetih upnikov **ali razred upnikov v slabšem položaju ali pa večina glasovalnih razredov prizadetih strank, pod pogojem, da je vsaj eden od teh razredov razred zavarovanih upnikov ali razred, ki je višji kot razred navadnih nezavarovanih upnikov** (mehanizem vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom). V prvem primeru bi države članice lahko povečale število razredov, ki morajo odobriti načrt, ne da bi pri tem nujno zahtevale, da bi morali vsi ti razredi po oceni dolžnika kot delujočega prejeti plačilo ali obdržati deleže ali za katere je upravičeno mogoče domnevati, če je tako določeno v nacionalni zakonodaji, da bi prejeli plačilo ali obdržali deleže, če bi se uporabila običajna razvrstitev prednosti pri likvidaciji v skladu z nacionalno zakonodajo. Vendar pa države članice ne bi smele zahtevati soglasja vseh razredov. To pomeni, da v primeru le dveh razredov upnikov šteje, da zadostuje soglasje vsaj enega izmed njiju, če so izpolnjeni tudi drugi pogoji za uporabo vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom. Za upnike v slabšem položaju velja, da je vrednost njihovih terjatev zmanjšana.

(28a) Države članice bi morale pri uporabi mehanizma vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, tem razredom zagotoviti, da na podlagi predlaganega načrta niso nepravilno oškodovani, zagotoviti pa bi jim morale tudi zadostno zaščito. Države članice bi to lahko storile tudi tako, da bi zagotovile, (...) da mora biti razred prizadetih upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, v celoti poplačan, preden so upniki nižjega razreda na podlagi načrta prestrukturiranja upravičeni do kakršne koli razdelitve ali zahtevajo kakršen koli delež. Države članice bi morale imeti diskrecijsko pravico glede izvedbe koncepta celotnega plačila, tudi glede trenutka plačila, v kolikor sta glavna terjata in, v primeru zavarovanih upnikov, vrednost zavarovanja zavarovani. Države članice bi lahko določile tudi enakovredne načine, na katere bi se lahko prvotna terjatev v celoti izplačala. Državam članicam je ustrezno omogočiti, da odstopajo od tega pravila, na primer, kadar je pošteno, da lastniki kapitala na podlagi načrta obdržijo določene deleže, kljub temu, da mora višji razred sprejeti zmanjšanje svojih terjatev, ali da so dobavitelji osnovnih dobrin, na katere se nanaša določba o prekinitvi posameznih postopkov izvršbe, poplačani pred višjimi razredi upnikov. Države članice bi lahko razred upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, zaščitile tudi tako, da bi jim zagotovile, da so obravnavani vsaj tako ugodno kot kateri koli razred na isti ravni in bolj ugodno kot kateri koli nižji razred. Države članice bi lahko izbrale, katerega od navedenih zaščitnih mehanizmov bodo uvedle.

(29) Čeprav bi bilo treba zaščititi legitimne interese delničarjev ali drugih lastnikov kapitala, bi morale države članice zagotoviti, da **delničarji ali drugi lastniki kapitala** ne morejo nerazumno **preprečevati** sprejetja načrtov prestrukturiranja, s katerimi bi bila obnovljena dolžnikova sposobnost preživetja. **Države članice lahko prilagodijo opredelitev „nerazumnega“ tako, da med drugim upoštevajo, ali je dolžnik malo ali srednje podjetje oziroma veliko podjetje, predlagane ukrepe prestrukturiranja, ki vplivajo na pravice lastnikov kapitala, vrsto lastnika kapitala, ali je dolžnik pravna ali fizična oseba, ali imajo partnerji v podjetju omejeno ali neomejeno odgovornost.** Države članice lahko za doseg tega cilja uporabijo različna sredstva, lahko se na primer odločijo, da lastnikom kapitala ne podelijo pravice do glasovanja o načrtu prestrukturiranja, **in določijo**, da sprejetje načrta prestrukturiranja **ni (...)** odvisno od soglasja lastnikov kapitala z izgubo, tj. lastnikov kapitala, ki po oceni vrednosti podjetja ne bi prejeli nobenega plačila ali drugega nadomestila, če bi bila uporabljena običajna razvrstitev prednosti pri likvidaciji. Kadar pa lastniki kapitala imajo pravico do glasovanja o načrtu prestrukturiranja, bi moral imeti sodni ali upravni organ možnost potrditi načrt kljub nestrinjanju enega ali več razredov lastnikov kapitala, in sicer z mehanizmom vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom. **Državam članicam, ki lastnike kapitala izključijo iz glasovanja, se ni treba držati pravila absolutne prednosti v odnosih med upniki in lastniki kapitala.** To zahtevo bi lahko drugače izpolnili tudi tako, da bi zagotovili, da za ukrepe prestrukturiranja, ki neposredno vplivajo na pravice lastnikov kapitala in spadajo v pristojnost določenega organa na podlagi prava družb, ne veljajo nerazumno visoke zahteve glede večine in da lastniki kapitala nimajo nobenih pristojnosti v zvezi z ukrepi prestrukturiranja, ki ne vplivajo neposredno na njihove pravice. Kadar obstajajo različni razredi deležev z različnimi pravicami, bo morda potrebnih več razredov lastnikov kapitala. Lastniki kapitala malih in srednjih podjetij, ki niso zgolj vlagatelji, ampak so lastniki podjetja in kako drugače prispevajo k podjetju, na primer z vodstvenim znanjem, morda ne bodo motivirani za prestrukturiranje pod takšnimi pogoji. Iz tega razloga bi moral mehanizem vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, za dolžnike, ki so mala in srednje podjetja, ostati neobvezen.

- (30) Sodni ali upravni organ mora potrditi načrt prestrukturiranja zato, da bi zagotovili, da je okrnjenje pravic upnikov ali interesov lastnikov kapitala sorazmerno s koristmi prestrukturiranja in da imajo ti dostop do učinkovitega pravnega sredstva. **To je še posebno nujno v primerih, v katerih obstajajo prizadete stranke, ki ne soglašajo z načrtom, ali kadar načrt prestrukturiranja vsebuje določbe o novem financiranju, vendar pa bi države članice lahko določile, da je potrditev sodnega ali upravnega organa potrebna tudi v drugih primerih.**
- (30a) **Države članice bi morale določiti določbe, s katerimi bi zagotovili, da** ima sodni ali upravni organ (...) **možnost** zavrniti načrt, pri katerem je bilo ugotovljeno, da bodo z načrtovanim prestrukturiranjem pravice upnikov ali lastnikov kapitala, ki ne soglašajo z njim, skrčene pod raven, ki bi jo lahko upravičeno pričakovali v primeru likvidacije dolžnikovega podjetja, bodisi z likvidacijo po delih bodisi s prodajo delujočega podjetja, odvisno od posebnih okoliščin vsakega dolžnika, **oziroma pod raven, ki bi jo lahko upravičeno pričakovali v primeru scenarija druge najboljše možnosti, če načrt prestrukturiranja ni bil potrjen.** Vendar če je načrt potrjen na podlagi mehanizma vsiljenja odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z njim, **bi bilo treba navesti zaščitni mehanizem, uporabljen pri takšnem scenariju.** Če so se države članice odločile, da **bodo opravile oceno vrednosti dolžnika kot delujočega podjetja,** se pri vrednosti delujočega podjetja upošteva dolgoročna vrednost dolžnikovega podjetja **v nasprotju z** likvidacijsko vrednostjo. Vrednost podjetja kot delujočega je praviloma višja od likvidacijske vrednosti, ker upošteva dejstvo, da podjetje nadaljuje svojo dejavnost in pogodbe z minimalnimi motnjami, ima zaupanje finančnih upnikov, delničarjev in strank, še naprej ustvarja prihodke in omejuje učinek na delavce.

- (30b)** Medtem ko bi sodni ali upravni organ moral preveriti skladnost s preizkusom največje koristi za upnike le, če se ta izpodbija, da bi se izognili temu, da se ocena vrednosti opravi v vsakem primeru, pa bi države članice lahko določile, da se drugi pogoji za potrditev lahko preverjajo po uradni dolžnosti. Države članice lahko po lastni presoji dodajo druge pogoje, ki jih je treba izpolniti, da bi bil načrt prestrukturiranja potrjen, na primer v zvezi s tem, ali so lastniki kapitala zadostno zaščiteni. Sodni ali upravni organi bi morali imeti možnost, da lahko zavrnejo potrditev načrtov prestrukturiranja, pri katerih ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko preprečili insolventnost dolžnika ali podjetju zagotovili sposobnost preživetja. Vendar pa se od držav članic ne zahteva, da morajo zagotoviti izvedbo takšne ocene po uradni dolžnosti.
- (30c)** Med pogoji za potrditev načrta prestrukturiranja je tudi pogoj uradnega obvestila vseh prizadetih strank. Države članice po lastni presoji opredelijo obliko uradnega obvestila in določijo, kdaj se pošlje, ter določijo, kako se obravnavajo neznane terjatve za namene uradnega obvestila. Določijo lahko, da bi bilo treba neprizadete stranke obvestiti o načrtu prestrukturiranja.
- (30d)** Sodni ali upravni organi bi morali odločati o oceni vrednosti podjetja v okviru likvidacije ali pa scenarija druge najboljše možnosti, če načrt prestrukturiranja ni bil potrjen, ali v skladu s pogoji za vsiljenje odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom, le če prizadeta stranka, ki ne soglaša z načrtom, izpodbija načrt prestrukturiranja. To državam članicam ne preprečuje izvedbe ocen vrednosti v drugačnem kontekstu v skladu z nacionalno zakonodajo. Vseeno pa bi lahko za takšno odločitev štela tudi ocena vrednosti, ki jo odobri strokovnjak, ali ocena vrednosti, ki jo je dolžnik ali druga stranka predložila v zgodnejši fazi postopka. Če se sprejme odločitev o izvedbi ocene vrednosti, bi lahko države članice določile posebna pravila, neodvisna od civilnega procesnega prava, za oceno vrednosti v primerih prestrukturiranja, da bi zagotovili njegovo pospešeno izvedbo. Ta direktiva nikakor ne vpliva na pravila o dokaznem bremenu v skladu z nacionalno zakonodajo v primeru ocene vrednosti.

- (30e) **Zavezujoči učinki načrta prestrukturiranja so omejeni na prizadete stranke, ki so bile udeležene pri sprejetju načrta. Države članice bi lahko določile, kaj pomeni udeležba upnika, tudi v primeru neznanih upnikov ali upnikov prihodnjih terjatev. Na primer, države članice bi lahko določile, kako se obravnavajo upniki, ki so bili pravilno priglašeni, a pri postopkih niso sodelovali.**
- (31) Uspeh načrta prestrukturiranja je lahko pogosto odvisen od tega, ali (...) finančna **pomoč zajema tudi dolžnika**, da bi podprli najprej poslovanje podjetja med pogajanja o prestrukturiranju, drugič pa tudi izvajanje načrta prestrukturiranja po njegovi potrditvi. **Finančno pomoč bi bilo treba razumeti široko, tudi v smislu zagotovitve denarja ali jamstev tretjih oseb ter dobav zalog, v zvezi z inventarjem, surovinami in komunalnimi storitvami, na primer s tem, da se dolžniku odobri daljši rok plačila. Začasno financiranje in novo financiranje bi torej moralo biti izvzeto iz zahtevkov za izpodbijanje pravnih dejanj, s katerimi se predlaga, naj se tako financiranje razglasi za nično, izpodbojno ali neizvršljivo kot dejanje, ki škoduje vsem upnikom, v okviru nadaljnjih postopkov v primeru insolventnosti. Nacionalne insolvenčne zakonodaje, v katerih so predvideni zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj pri začasnem ali novem financiranju ali ki določajo, da se lahko novim posojilodajalcem naložijo civilne, upravne ali kazenske sankcije zaradi odobritve kredita dolžnikom v finančnih težavah, bi lahko ogrozile razpoložljivost financiranja, potrebnega za uspešna pogajanja o načrtu prestrukturiranja in njegovo izvajanje. Direktiva ne vpliva na druge razloge, na podlagi katerih se novo ali začasno financiranje razglasi za nično, izpodbojno ali neizvršljivo ali ki sprožijo civilno, kazensko ali upravno odgovornost ponudnikov takšnega financiranja, kot je določeno v nacionalni zakonodaji. Med takšne razloge bi lahko med drugim spadale goljufije, nepoštenost, določena vrsta odnosov med strankami, ki bi jih lahko povezali z navzkrižjem interesov, na primer kot pri poslih med povezanimi strankami ali med delničarji in podjetjem, poslih, pri katerih stranka dobi določeno vrednost ali zavarovalnino, ne da bi bila do tega upravičena v trenutku posla ali pa glede na uporabljeni način.**

(31a) (...) Stranke ob odobritvi začasnega financiranja ne vedo, ali bo načrt nazadnje potrjen ali ne, **zato državam članicam ne bi bilo treba nujno omejiti** zaščite začasnega financiranja na primere, v katerih so upniki sprejeli načrt prestrukturiranja ali ga je potrdil sodni ali upravni organ (...). Da bi se preprečile morebitne zlorabe, bi bilo treba zaščititi samo financiranje, ki je upravičeno in nemudoma potrebno za neprekinjeno poslovanje ali preživetje dolžnikovega podjetja oziroma za ohranitev ali zvišanje vrednosti navedenega podjetja do potrditve navedenega načrta. **Poleg tega ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da uvedejo mehanizem predhodne kontrole za začasno financiranje. Države članice bi lahko takšno zaščito omejile na primere, v katerih sodni ali upravni organ potrdi načrt ali v katerih je začasno financiranje predmet predhodne kontrole. Mehanizem predhodne kontrole za začasno financiranje ali druge posle bi lahko izvajal le upravitelj na področju prestrukturiranja, odbor upnikov ali sodni ali upravni organ.** Zaščita pred zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj in zaščita pred osebno odgovornostjo sta minimalni jamstvi, zagotovljeni za začasno in novo financiranje. Da pa bi nove posojilodajalce spodbudili k prevzemanju večjega tveganja pri vlaganju v dolžnika v finančnih težavah, ki je sposoben preživeti, bodo morda potrebne nadaljnje spodbude, na primer, da se da takšnemu financiranju prednost vsaj pred nezavarovanimi terjatvami v nadaljnjih postopkih v primeru insolventnosti.

- (32) Zainteresirane prizadete stranke bi morale imeti možnost pritožbe zoper odločitev **upravnega organa** o potrditvi načrta prestrukturiranja. **Države članice bi lahko uvedle tudi možnost pritožbe zoper odločitev sodnega organa o potrditvi načrta prestrukturiranja.** Da pa bi se zagotovila učinkovitost načrta, zmanjšala negotovost in preprečile neupravičene zamude, pritožbe **praviloma** ne bi smele imeti odločilnih učinkov na izvajanje načrta prestrukturiranja. **Države članice bi lahko določile ali omejile razloge za pritožbo. V primeru pritožbe na potrditev načrta bi države članice sodnemu organu lahko dovolile, da izda preliminarno ali začasno odločbo, s katero se izvršitev in implementacija načrta zavarujeta pred pozitivno sodbo v zvezi s pritožbo v obravnavi.** Če je pritožbi ugodeno (...), bi morali sodni ali upravni organi namesto o razveljavitvi načrta razmisliti o njegovi spremembi in potrditvi. **Stranke bi lahko predlagale spremembe načrta ali pa bi o njih glasovale, na lastno pobudo ali na zahtevo sodnega organa. Države članice bi lahko določile tudi (...) kompenzacijo za denarne izgube stranke, katere pritožbi je bilo ugodeno. (...) Nacionalni zakonodaji ostane prepuščeno, da uredi morebitno novo prekinitev ali podaljšanje prekinitve v primeru, ko sodni organ odloči, da ima pritožba odločilni učinek.**

(33) Za spodbujanje kulture zgodnjih preventivnih prestrukturiranj je zaželeno, da se tudi posli, **ki so upravičeni in neposredno nujni v zvezi s pogajaji (...)** o načrtu prestrukturiranja ali njegovim izvajanjem, zaščitijo pred zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj v nadaljnjih postopkih v primeru insolventnosti. (...) **Sodni ali upravni organi bi pri ugotavljanju upravičenosti in neposredne nujnosti stroškov in honorarjev na primer lahko upoštevali napovedi in ocene, predložene prizadetim strankam, odboru upnikov, upravitelju na področju prestrukturiranja ali pa sodnemu ali upravnemu organu. Države članice bi lahko v ta namen od dolžnikov zahtevale tudi, da predložijo in posodobijo ustrezne ocene.** S takšno zaščito bi se morala povečati gotovost v zvezi s posli s podjetji, za katera je znano, da so v težavah, ter odpraviti bojazen upnikov in vlagateljev, da bi lahko bili vsi takšni posli razglašeni za nične, če prestrukturiranje ne bi uspelo. **Države članice bi lahko določile trenutek pred začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja in odobritvijo prekinitve posameznih postopkov izvršbe, od katerega začne za honorarje in stroške, povezane s pogajaji o načrtu prestrukturiranja, njegovim sprejetjem ali zagotovitvijo strokovnega svetovanja v zvezi z njim, veljati zaščita pred zahtevki za izpodbijanje pravnih dejanj. Za druga plačila in izplačila bi bil lahko takšen trenutek tudi odobritev prekinitve ali začetek postopka preventivnega prestrukturiranja.**

- (34) Delavci bi morali biti ves čas postopkov preventivnega prestrukturiranja v celoti zaščiteni na podlagi delovnega prava. Ta direktiva zlasti ne posega v pravice delavcev, zagotovljene z Direktivo Sveta 98/59/ES⁹, Direktivo Sveta 2001/23/ES¹⁰, Direktivo 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, Direktivo 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹² ter Direktivo 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹³. Obveznosti v zvezi z obveščanjem delavcev in posvetovanjem z njimi iz nacionalne zakonodaje, s katero so prenesene zgoraj navedene direktive, ostajajo popolnoma nespremenjene. To vključuje obveznosti, da so predstavniki delavcev v skladu z Direktivo 2002/14/ES obveščeni o odločitvi za uporabo okvira preventivnega prestrukturiranja in da se z njimi opravi posvetovanje o takšni odločitvi. Glede na potrebo po zagotovitvi ustrezne ravni varstva delavcev bi morale države članice neporavnane terjatve delavcev, kot so opredeljene v Direktivi 2008/94/ES, načeloma izvzeti iz vsake prekinitve postopkov izvršbe, ne glede na to, ali takšne terjatve nastanejo pred odobritvijo prekinitve ali po njej. Takšna prekinitve bi morala biti dopustna samo za zneske in obdobje, za katere države članice plačilo takšnih terjatev učinkovito jamčijo z drugimi sredstvi v skladu z nacionalno zakonodajo. Kadar države članice kritje jamstva plačila neporavnanih terjatev delavcev, določenega z Direktivo 2008/94/ES, razširijo na postopke preventivnega prestrukturiranja, določene s to direktivo, izvzetje terjatev delavcev iz prekinitve izvršbe ni več **potrebno**, kolikor so krite z navedenim jamstvom. Če so z nacionalno zakonodajo določene omejitve odgovornosti jamstvenih ustanov, bodisi v smislu trajanja jamstva bodisi zneska, ki se plača delavcem, bi morali imeti delavci možnost uveljavljati svoje terjatve glede kakršne koli neizpolnitve obveznosti zoper delodajalca, tudi med obdobjem prekinitve izvršbe. **Po drugi strani bi države članice lahko izključile terjatve delavcev iz področja uporabe okvira preventivnega prestrukturiranja in jih zaščitile v skladu z nacionalno zakonodajo.**

⁹ Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti, UL L 225, 12.8.1998, str. 16.

¹⁰ Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, UL L 82, 22.3.2001, str. 16.

¹¹ Direktiva 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti, UL L 80, 23.3.2002, str. 29.

¹² Direktiva 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca, UL L 283, 28.10.2008, str. 36.

¹³ Direktiva 2009/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti, UL L 122, 16.5.2009, str. 28.

- (35) Kadar načrt prestrukturiranja vključuje prenos dela podjetja ali obrata, bi morale biti pravice delavcev, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, zlasti pravica do plače, zaščitene v skladu s členoma 3 in 4 Direktive 2001/23/ES, brez poseganja v posebna pravila, ki se uporabljajo v primeru postopkov v primeru insolventnosti na podlagi člena 5 navedene direktive, in zlasti možnosti, ki ju dopušča člen 5(2) navedene direktive. Poleg tega in brez poseganja v pravici do obveščanja in posvetovanja, med drugim tudi o odločitvah, ki lahko povzročijo znatne spremembe v organizaciji dela ali pogodbenih razmerjih, da bi se doseglo soglasje o takšnih odločitvah, ki sta zagotovljeni z Direktivo 2002/14/ES, bi morali imeti delavci, **katerih terjatve** zadeva načrt prestrukturiranja, na podlagi te direktive pravico do glasovanja o načrtu. Države članice **bi** se lahko v zvezi glasovanjem o načrtu prestrukturiranja odločile, da bodo delavce uvrstile v razred, ki je ločen od drugih razredov upnikov.
- (36) Za nadaljnje spodbujanje preventivnih prestrukturiranj je treba zagotoviti, da direktorji niso odvrnjeni od razumnih poslovnih presoj ali prevzema razumnega poslovnega tveganja, zlasti kadar bi se s tem izboljšale možnosti prestrukturiranja podjetij, ki so morda sposobna preživeti. Kadar se podjetje srečuje s finančnimi težavami, bi morali direktorji sprejeti (...) ukrepe, **s katerimi bi se izgube kar najbolj zmanjšale in bi se izognili insolventnosti, kot so** zagotovitev strokovnega svetovanja, med drugim tudi o prestrukturiranju in insolventnosti, na primer z uporabo orodij za zgodnje opozarjanje, kjer je to ustrezno; zaščita premoženja podjetja, da se zviša vrednost in prepreči izguba ključnega premoženja; upoštevanje strukture in funkcij podjetja, da se preuči sposobnost preživetja in zmanjšajo odhodki; podjetje se ne zaveže takim poslom, ki bi se lahko izpodbijali, razen če obstaja ustrezna poslovna utemeljitev; nadaljevanje poslovanja v okoliščinah, v katerih je to ustrezno, da se zviša poslovna vrednost podjetja; pogajanja z upniki in uvedba preventivnih postopkov prestrukturiranja. Kadar je dolžnik blizu insolventnosti, je pomembno tudi, da se legitimni interesi upnikov zaščitijo pred vodstvenimi odločitvami, ki bi lahko vplivale na oblikovanje dolžnikovega premoženja, zlasti kadar bi lahko navedene odločitve povzročile nadaljnje znižanje vrednosti premoženja, ki je na voljo za prestrukturiranje ali razdelitev upnikom. Zato je nujno, da se v takšnih okoliščinah direktorji izognejo kakšnim koli namernim ali skrajno malomarnim ukrepom, ki vodijo do osebne koristi na račun zainteresiranih strani, odobritvam poslov pod ceno ali sprejetju ukrepov, ki vodijo do nepošteno zagotovitve prednosti eni ali več zainteresiranim stranem pred drugimi. (...)

- (37) **Podjetniki, ki so fizične osebe in opravljajo trgovsko, poslovno, obrtno ali neodvisno oziroma samostojno dejavnost, bi lahko bili izpostavljeni tveganju, da postanejo insolventni.** Različne možnosti glede druge priložnosti v državah članicah lahko **insolventne ali** prezadolžene podjetnike spodbudijo, da se preselijo v države članice, kjer so preizkusni roki za odpust dolgov krajši ali pogoji za odpust dolgov privlačnejši, kar upnikom povzroči dodatno pravno negotovost in stroške, ko uveljavljajo svoje terjatve. Poleg tega so učinki **insolventnosti**, zlasti družbena stigmatizacija, pravne posledice, kot je prepoved podjetnikom, da začnejo in opravljajo podjetniško dejavnost, in trajajoča nezmožnost odplačevanja dolgov, pomembni odvrčilni elementi za podjetnike, ki želijo ustanoviti podjetje ali dobiti drugo priložnost, čeprav dokazi kažejo, da imajo podjetniki po **insolventnosti** naslednjič večje možnosti za uspeh. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje negativnih učinkov prezadolženosti **ali insolventnosti** na podjetnike, zlasti tako, da se po določenem obdobju omogoči popoln odpust dolgov in omeji trajanje sklepov o prepovedi opravljanja dejavnosti, izdanih v povezavi z dolžnikovo prezadolženostjo **ali insolventnostjo**. **Pojem insolventnosti bi bilo treba določiti v nacionalni zakonodaji in lahko ima obliko prezadolženosti. Pojem podjetnika v smislu te direktive ne vpliva na položaj poslovodij ali direktorjev podjetja, ki bi jih bilo treba obravnavati v skladu z nacionalno zakonodajo. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da se odločijo o tem, kako deluje dostop do odpusta dolgov, vključno z možnostjo, da od dolžnika zahtevajo, da sam zaprosi za odpust.**
- (37a) **Načrt za odplačilo dolgov ima lahko obliko rednega prenosa deleža razpoložljivega dohodka upnikom v skladu z nacionalno zakonodajo in lahko vključuje tudi druge pogoje in pravne obveznosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja. Države članice bi lahko določile tudi, da je obveznosti odplačila insolventnih podjetnikov mogoče prilagoditi, kadar se njihov finančni položaj znatno spremeni na boljše ali na slabše. Ne bi se smelo zahtevati, da mora načrt za odplačilo dolgov podpirati večina upnikov. Države članice bi lahko določile, da se podjetnikom ne sme preprečevati, da začnejo novo dejavnost na istem ali drugem področju med izvajanjem načrta za odplačilo dolgov.**

- (37b) Odpust dolgov bi moral biti na voljo v okviru postopkov, ki vključujejo načrt za odplačilo dolgov, unovčenje premoženja ali kombinacijo navedenega. Države članice lahko pri izvajanju teh določb prosto izbirajo med temi možnostmi, če pa je na podlagi nacionalne zakonodaje na voljo več kot en postopek, ki vodi do odpusta dolgov, bi morale zagotoviti, da vsaj eden od teh postopkov insolventnim podjetnikom omogoča popoln odpust dolgov v obdobju, ki ni daljše od treh let. V primeru postopkov, ki združujejo unovčenje premoženja in načrt za odplačilo dolgov, bi se morala preizkusna doba za odpust dolgov začeti najpozneje v trenutku, ko sodišče potrdi načrt za odplačilo dolgov, ali ob začetku izvajanja tega načrta, na primer od prvega obroka v skladu z načrtom, lahko pa bi se začela tudi prej, na primer ob sprejetju odločitve o uvedbi postopka.
- (37c) Pri postopkih, ki ne vključujejo načrta za odplačilo dolgov, bi se morala preizkusna doba za odpust dolgov začeti najpozneje z odločitvijo sodnega ali upravnega organa o uvedbi postopka ali v trenutku oblikovanja stečajne mase. Države članice bi lahko za namene izračuna preizkusne dobe za odpust dolgov na podlagi te direktive določile, da pojem „uvedba postopka“ ne vključuje predhodnih ukrepov, kot so zaščitni ukrepi ali imenovanje upravitelja v predinsolvenčnem postopku, razen če takšni ukrepi omogočajo unovčenje premoženja, vključno s prodajo in razdelitvijo premoženja upnikom. Oblikovanje stečajne mase ne bi smelo nujno imeti za posledico uradne odločitve ali potrditve sodnega ali upravnega organa, kadar takšne odločitve ne zahteva že nacionalna zakonodaja, in lahko vključuje predložitev popisa premoženja in obveznosti.
- (37d) Kadar postopek, ki vodi do odpusta dolgov, vključuje unovčenje podjetnikovega premoženja, državam članicam ni preperečeno določiti, da se prošnja za odpust dolgov obravnava ločeno od unovčenja premoženja, če je takšna prošnja sestavni del postopka, ki vodi do odpusta dolgov na podlagi te direktive. Državam članicam bi bilo treba prepustiti, da določijo nacionalna pravila glede bremena dokaza, da bi odpust dolgov deloval, kar pomeni, da bi bilo mogoče od dolžnika po zakonu zahtevati, da dokaže, da izpolnjuje svoje obveznosti.

(38) Popoln odpust **dolgov** ali prenehanje prepovedi opravljanja dejavnosti po (...) obdobju, **ki ni daljše od treh let**, nista primerna v vseh okoliščinah **in uvedejo se lahko odstopanja od tega pravila, ki so ustrezno utemeljena z razlogi, določenimi v nacionalnih zakonodajah. Takšna odstopanja se lahko** na primer uvedejo, kadar je dolžnik nepošten ali je ravnal v slabi veri **ali če ni izpolnil nekaterih pravnih obveznosti, vključno z obveznostmi, da čim bolj poveča donose za upnike, ki so lahko v obliki splošne obveznosti ustvarjanja dohodka ali premoženja. Uvede se lahko posebno odstopanje, kadar je to potrebno za zagotovitev ravnotežja med pravicami dolžnika in pravicami enega ali več upnikov, na primer kadar je upnik fizična oseba, ki jo je treba bolj zavarovati kot dolžnika. Odstopanje bi lahko bilo upravičeno tudi, kadar stroški postopka, ki vodi do odpusta dolgov, vključno s pristojbinami sodnih in upravnih organov ter honorarji stečajnih upraviteljev, niso kriti. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da v nacionalnem pravu predvidijo možnost, da se po odobritvi odpusta dolgov ugodnosti popolnega odpusta prekličejo, na primer kadar se finančni položaj dolžnika bistveno izboljša zaradi nepričakovanih okoliščin, kot so dobiček na loteriji, dedovanje ali prejem donacije. Državam članicam ne bi smeli preprečiti, da določijo dodatna odstopanja ob natančni opredelitvi okoliščin in če so ustrezno upravičena. Kadar obstaja utemeljen razlog, določen v nacionalni zakonodaji, je lahko primerno, da se za nekatere kategorije dolga omeji možnost odpusta. Zavarovani dolgovi so lahko izvzeti iz možnosti odpusta le do vrednosti zavarovanja, določene v nacionalni zakonodaji, medtem ko bi bilo treba preostali dolg obravnavati kot nezavarovani dolg. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da izključijo tudi druge kategorije dolga, če je to ustrezno upravičeno.**

- (38a) Če je bilo na podlagi sklepa o prepovedi opravljanja dejavnosti podjetniku zavrjneno ali preklicano dovoljenje ali licenca za opravljanje določene obrti, poslov, trgovine ali poklica, ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečiti, da od podjetnika zahtevajo, da predloži novo vlogo za pridobitev takšnega dovoljenja ali licence, potem ko sklep o prepovedi opravljanja dejavnosti preneha veljati. Kadar organ države članice sprejme sklep o dejavnosti, ki je pod posebnim nadzorom, bi lahko poleg tega upošteval – tudi če se je obdobje prepovedi opravljanja dejavnosti že izteklo –, da je insolventni podjetnik pridobil odpust dolgov v skladu s to direktivo.**
- (38b) Kadar države članice določijo, da se za podjetnika uporabljajo različni postopki v primeru insolventnosti v zvezi z njegovimi poslovnimi in neposlovnimi dolgovi, bi bilo te različne postopke treba usklajevati, na primer kadar se del premoženja uporablja za podjetnikovo poslovno dejavnost, pa tudi izven nje. Državam članicam, v katerih podjetniki med postopkom v primeru insolventnosti smejo nadaljevati poslovanje za svoj račun, ne bi smeli preprečiti, da določijo, da se za takšne podjetnike lahko uporabi nov postopek v primeru insolventnosti, če takšno nadaljevano poslovanje postane insolventno.**

(39) Ohraniti in povečati je treba preglednost in predvidljivost postopkov pri doseganju rezultatov, ki so ugodni za ohranitev podjetij in zagotavljanje druge priložnosti podjetnikom ali ki omogočajo uspešno likvidacijo podjetij, ki niso sposobna preživeti. Prav tako je treba skrajšati predolgo trajanje postopkov v primeru insolventnosti v številnih državah članicah, ki upnikom in vlagateljem povzroča pravno negotovost ter ustvarja nizke stopnje poplačila. Nazadnje, glede na mehanizme okrepljenega sodelovanja med sodišči in upravitelji v čezmejnih zadevah, vzpostavljene z Uredbo (EU) 2015/848, je treba zagotoviti primerljivo visoke ravni strokovnosti vseh vključenih akterjev po vsej Uniji. Države članice bi morale za dosego teh ciljev zagotoviti, da so člani sodnih in upravnih organov **ustrezno usposobljeni** ter imajo **potrebno strokovno znanje za svoje odgovornosti**. **Ustrezna usposobljenost in strokovno znanje se lahko pridobita tudi med opravljanjem funkcije člana sodnega ali upravnega organa ali opravljanjem druge ustrezne funkcije pred imenovanjem na tako funkcijo**. Takšna (...) **usposobljenost in strokovno znanje** bi morala omogočiti **učinkovito sprejemanje** odločitev z morebitnimi precejšnjimi ekonomskimi in socialnimi učinki ter ne pomenita **nujno**, da se morajo člani sodstva ukvarjati izključno z zadevami v zvezi s prestrukturiranjem, insolventnostjo in omogočanjem druge priložnosti. **Države članice bi morale zagotoviti, da lahko postopki v zvezi s prestrukturiranjem, v primeru insolventnosti in z odpustom dolgov potekajo učinkovito in tudi hitro**. Na primer, ustanovitev specializiranih sodišč ali oddelkov **ali imenovanje specializiranih sodnikov** v skladu z nacionalno zakonodajo o organizaciji pravosodnega sistema **ter skoncentriranje sodne pristojnosti na omejeno število sodnih ali upravnih organov** bi lahko bili učinkoviti načini za doseganje **teh ciljev**. **Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da določijo, da imajo takšni postopki prednost pred drugimi postopki**.

(40) „Države članice bi morale tudi zagotoviti, da so upravitelji na področju prestrukturiranja, insolventnosti in **odpusta dolgov**, ki jih imenujejo sodni ali upravni organi, **ustrezno** usposobljeni in nadzorovani pri opravljanju svojih nalog, da so imenovani pregledno ob ustreznem upoštevanju potrebe po zagotovitvi učinkovitih postopkov in da svoje naloge opravljajo pošteno. **Ustrezno usposobljenost in strokovno znanje za upravitelje je mogoče pridobiti tudi med opravljanjem funkcije in države članice ne bi smele biti obvezane, da same zagotovijo potrebno usposabljanje, temveč lahko to storijo na primer strokovna združenja ali druga telesa. V področje uporabe teh določb bi morali biti vključeni stečajni upravitelji, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) 2015/848. To velja tudi za primere, ko upravitelje izberejo dolžnik, upniki ali odbor upnikov s seznama ali iz skupine, ki jo vnaprej odobri sodni ali upravni organ. Dolžnik, upniki ali odbor upnikov bi lahko imeli pri izbiri upravitelja možnost proste presoje glede njegovega strokovnega znanja in izkušenj na splošno ter potreb posameznega primera, dolžniki, ki so fizične osebe, pa bi lahko bili povsem izvzeti iz take dolžnosti. V zadevah s čezmejnimi elementi bi bilo treba pri imenovanju med drugim upoštevati sposobnost upraviteljev, da izpolnijo obveznosti iz Uredbe (EU) 2015/848 glede komuniciranja in sodelovanja s tujimi stečajnimi upravitelji ter sodnimi in upravnimi organi, pa tudi njihove človeške in upravne vire za obravnavo morebitnih zadev velikega obsega. (...)** Državam članicam se ne prepreči, da upravitelja izberejo na drug način, kot je naključna izbira z računalniškim programom, če oseba ali mehanizem, ki v posameznem primeru izbira upravitelja, ustrezno upošteva izkušnje in strokovno znanje upravitelja. Države članice bi morale imeti možnost, da odločijo, kako je mogoče nasprotovati izbiri ali imenovanju upravitelja ali zahtevati njegovo zamenjavo, na primer prek odbora upnikov.

- (40a) (...) **Za upravitelje bi bilo treba uporabljati mehanizme nadzora in regulativne mehanizme, ki bi morali vključevati učinkovite ukrepe glede odgovornosti upraviteljev, ki niso uspešno izpolnili svojih dolžnosti, na primer znižanje honorarja upravitelja, črtanje s seznama ali izključitev iz skupine upraviteljev, ki jih je mogoče imenovati v zadevah v zvezi z insolventnostjo, če je ustrezno pa tudi disciplinske, upravne ali kazenske sankcije. Taki mehanizmi nadzora in regulativni mehanizmi ne bi smeli posegati v določbe nacionalnega prava o civilni odgovornosti za škodo, ki nastane zaradi kršitve pogodbenih in nepogodbenih obveznosti. Taki standardi se lahko načeloma dosežejo brez potrebe po uvedbi novih funkcij ali kvalifikacij v nacionalnem pravu. Te določbe se lahko v nacionalnem pravu razširijo na druge upravitelje. Države članice ne bi smele biti obvezane določiti, da imajo spori glede nagraj upraviteljev prednost pred drugimi postopki.**
- (41) Da bi še dodatno skrajšali trajanje postopkov, **omogočili** boljše sodelovanja upnikov v **postopkih glede** prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta **dolgov** ter zagotovili podobne pogoje za upnike, ne glede na to, kje v Uniji imajo sedež, **bi morale države članice uvesti določbe, ki bodo dolžnikom, upnikom, upraviteljem ter sodnim in upravnim organom omogočile, da uporabljajo elektronska sredstva komunikacije na daljavo.** Zato bi moralo biti mogoče, da se procesna dejanja, kot so prijava terjatev s strani upnikov, uradna obvestila **upnikov** ali vložitev **izpodbijanij in pritožb**, izvedejo elektronsko. **Države članice bi lahko določile, da se lahko uradna obvestila upnikom posredujejo elektronsko le, če je zadevni upnik pred tem soglašal z elektronsko komunikacijo. Stranke ne bi smele biti obvezane, da uporabljajo taka elektronska sredstva, če ta niso obvezna na podlagi nacionalnega prava, kar pa ne posega v možnost, da države članice uvedejo obvezni sistem elektronskega vlaganja in izročanja listin v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov. Države članice lahko izberejo dejansko sredstvo elektronske komunikacije, ki bi lahko bilo na primer namenski sistem za elektronski prenos takih listin ali uporaba elektronske pošte, kar pa ne preprečuje možnosti, da bi države članice predpisale elemente, s katerimi bi zagotovile varnost elektronskih prenosov, kot so elektronski podpis ali storitve zaupanja, npr. storitve elektronske priporočene dostave, v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta.**

(42) Zaradi spremljanja izvajanja in uporabe te direktive je pomembno, da se zbirajo zanesljivi in **primerljivi** podatki o uspešnosti postopkov prestrukturiranja, postopkov v primeru insolventnosti in postopkov za odpust dolgov. Države članice bi torej morale zbirati in združevati podatke, ki so dovolj podrobni, da omogočajo natančno oceno delovanja Direktive v praksi, **in bi morale te podatke sporočiti Komisiji. Obrazec za sporočanje takih podatkov Komisiji, ki ga bo pripravila Komisija ob pomoči odbora v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011, bi moral vsebovati ožji seznam najpomembnejših izidov postopkov, ki so skupni vsem državam članicam. V postopku prestrukturiranja bi lahko bili najpomembnejši izidi na primer: postopki, kjer je sodišče načrt potrdilo, načrti, ki jih sodišče ni potrdilo, postopki prestrukturiranja, ki so bili pretvorjeni v likvidacijske postopke ali končani zaradi uvedbe likvidacijskega postopka, preden je sodišče potrdilo načrt. Države članice ne bi smele biti obvezane, da postopke, ki se končajo pred sprejetjem katerih koli relevantnih ukrepov, razčlenijo po vrsti izida, temveč bi namesto tega lahko predložile skupno število vseh postopkov, ki niso bili sprejeti, so bili zavrženi ali umaknjeni, preden so bili uvedeni. Obrazec bi moral vsebovati tudi seznam možnosti, ki bi jih lahko države članice upoštevale pri določanju velikosti dolžnika, s sklicevanjem na enega ali več elementov za opredelitev mikro, malih, srednjih in velikih podjetij, ki so enaki v pravu vseh držav članic. V vsakem primeru bi morala biti ena od teh možnosti, da se velikost dolžnika določi samo na podlagi števila zaposlenih. Na obrazcu, pripravljenem s pomočjo odbora, bi morali biti opredeljeni tudi elementi povprečnih stroškov in povprečnih stopenj poplačila, za kar lahko države članice podatke zbirajo prostovoljno. Obrazec bi moral vsebovati navodila glede elementov, ki jih je mogoče upoštevati, kadar države članice uporabijo tehniko vzorčenja, na primer glede velikosti vzorcev, da bi se zagotovila reprezentativnost v smislu geografske porazdelitve, velikosti dolžnika in sektorja. Obrazec bi moral dopuščati, da bi države članice lahko predložile dodatne informacije, če z njimi razpolagajo, na primer skupni znesek premoženja in obveznosti dolžnikov.**

- (43) Stabilnost finančnih trgov je zelo odvisna od dogovorov o finančnem zavarovanju, zlasti kadar je dodatno jamstvo zagotovljeno v povezavi s sodelovanjem v določenih sistemih ali centralnobančnih operacijah ali kadar so centralnim nasprotnim strankam (CNS) zagotovljena kritja. Ker je lahko vrednost finančnih instrumentov, danih kot jamstvo, zelo spremenljiva, je bistveno, da se njihova vrednost hitro unovči, preden pade. Zato bi morale določbe Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998¹⁴, Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ ter Uredbe (EU) št. 648/2012¹⁶ **prevladati nad določbami te direktive. Države članice bi morale imeti možnost, da dogovore o pobotu, vključno z dogovori o pobotu zaradi predčasnega prenehanja, izvzamejo iz učinkov prekinitve posameznih postopkov izvršbe tudi v primerih, kadar zanje ne veljajo navedeni instrumenti, če so taki dogovori izvršljivi po pravu zadevne države članice, tudi če je uveden postopek v primeru insolventnosti. To bi lahko veljalo za znatno število krovnih dogovorov, ki jih splošno uporabljajo nefinančne in finančne nasprotne stranke na finančnem, energetskem in blagovnem trgu. Ti dogovori zmanjšujejo sistemska tveganja, zlasti na trgu izvedenih finančnih instrumentov. Taki dogovori bi lahko bili zato izvzeti iz omejitev, ki jih insolvenčno pravo predpisuje za neizpolnjene pogodbe. Države članice bi zato morale imeti možnost, da ob uvedbi postopka v primeru insolventnosti iz učinkov prekinitve posameznih postopkov izvršbe izvzamejo tudi zakonite dogovore o pobotu zaradi predčasnega prenehanja. Vendar pa bi prekinitve morala zadevati znesek, ki izhaja iz izvedbe dogovora o pobotu zaradi predčasnega prenehanja.**
- (43a) **Države članice, ki so pogodbenice Konvencije o mednarodnih zavarovanjih na premični opremi (Konvencija iz Cape Towna) in njenih protokolov, bi morale imeti možnost, da še naprej izpolnjujejo svoje obstoječe mednarodne obveznosti. Določbe o okvirih preventivnega prestrukturiranja v tej direktivi ne bi smele posegati v uporabo Konvencije o mednarodnih zavarovanjih na premični opremi in njenih protokolov.**

¹⁴ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

¹⁵ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2012 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

¹⁶ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (44) Pravila prava družb ne bi smela ogrozati učinkovitosti postopka sprejetja in izvajanja načrta prestrukturiranja. Zato bi morale države članice odstopati od zahtev iz Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, ki se nanašajo na obveznosti sklica skupščine in ponudbo prednostnega nakupa delnic obstoječim delničarjem, v obsegu in za obdobje, kot je potrebno za zagotovitev, da delničarji ne bodo ogrozili prizadevanj za prestrukturiranje z zlorabo svojih pravic iz Direktive (EU) 2017/1132. **Na primer, države članice bodo morda morale predvideti odstopanja od obveznosti sklica skupščine delničarjev ali odstopanja od običajnega roka, v katerem mora uprava sprejeti nujne ukrepe za zaščito premoženja družbe, na primer z zahtevo po prekinitvi posameznih postopkov izvršbe v primeru resne in nenadne izgube vpisanega kapitala in verjetnosti insolventnosti. Odstopanja od določb prava družb bodo morda potrebna tudi, kadar sta v načrtu prestrukturiranja predvidena izdaja novih delnic, ki se lahko prednostno ponudijo upnikom kot zamenjava dolga za lastniški kapital, ali zmanjšanje zneska vpisanega kapitala v primeru prenosa dela podjetja. Taka odstopanja bi morala biti časovno omejena in trajati toliko, kolikor države članice menijo, da so potrebna za vzpostavitev okvira preventivnega prestrukturiranja. Države članice ne bi smele biti obvezane, da v celoti ali delno, za nedoločen ali določen čas odstopajo od določb prava družb, če zagotovijo, da zahteve prava družb ne morejo ogroziti učinkovitosti postopka prestrukturiranja, ali če imajo druga, enako učinkovita orodja, ki zagotavljajo, da delničarji ne preprečijo neupravičeno sprejetja ali izvajanja načrta prestrukturiranja, s katerim bi se obnovila sposobnost preživetja podjetja. V tem okviru bi morale države članice poseben pomen pripisati učinkovitosti določb v zvezi s prekinitvijo postopkov izvršbe in potrditvijo načrta prestrukturiranja, ki jih pozivi za sklic skupščine delničarjev ali izidi teh skupščin ne bi smeli neupravičeno ogroziti.**

¹⁷ Direktiva 2012/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v pomenu drugega odstavka člena 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije, glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 315, 14.11.2012, str. 74).

Direktivo (EU) 2017/1132 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti. Države članice imajo prosto presojo glede tega, katera odstopanja so potrebna v okviru nacionalnega prava družb, da bi se učinkovito izvedla ta direktiva, in lahko določijo tudi podobna izvzeta iz uporabe zadevnih določb Direktive 2017/1132 za postopke v primeru insolventnosti, ki jih ta direktiva ne zajema in ki omogočajo sprejetje ukrepov prestrukturiranja.

- (45) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹⁸ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v zvezi s to direktivo upravičena.
- (46) V zvezi z vzpostavitvijo in nadaljnjimi spremembami obrazca za sporočanje podatkov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹.

¹⁸ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

¹⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(47) Ker države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te direktive, saj bi razlike med nacionalnimi okviri prestrukturiranja in insolventnosti še naprej ustvarjale ovire za prosti pretok kapitala in svobodo ustanavljanja, temveč se ti cilji lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila o:
 - (a) **okvirih** preventivnega prestrukturiranja, ki so na voljo dolžnikom v finančnih težavah, **in, če je določeno v nacionalnem pravu, dolžnikom v nefinančnih težavah**, kadar obstaja verjetnost insolventnosti;
 - (b) postopkih za odpust dolgov **insolventnih** podjetnikov in **katerih koli s tem povezanih obdobjih prepovedi opravljanja dejavnosti ter**
 - (c) ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov **glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov.**

2. Ta direktiva se ne uporablja za postopke iz odstavka 1 tega člena, ki se nanašajo na dolžnike, **ki so**:
 - (a) zavarovalnice in pozavarovalnice, kot so opredeljene v točkah (1) in (4) člena 13 Direktive 2009/138/ES;
 - (b) kreditne institucije, kot so opredeljene v točki (1) člena 4 Uredbe (ES) št. 575/2013;
 - (c) investicijska podjetja in kolektivni naložbeni podjetji, kot so opredeljeni v točki (2) **oziroma** (7) člena 4(1) Uredbe (ES) št. 575/2013;

- (d) centralne nasprotne stranke („CNS“), kot so opredeljene v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (e) centralne depotne družbe, kot so opredeljene v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 909/2014;
- (f) (...) subjekti, navedeni v prvem pododstavku člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, **razen subjektov, navedenih v točkah od (a) do (e) tega odstavka;**
- (g) **javni organi po nacionalnem pravu ter**
- (h) fizične osebe, ki niso podjetniki.

2a. Države članice lahko poleg postopkov iz odstavka 2 tega člena izključijo postopke iz odstavka 1 tega člena, ki zadevajo dolžnike, ki so drugi finančni subjekti, ki opravljajo finančne storitve, za katere veljajo posebne ureditve, na podlagi katerih imajo nacionalni nadzorni organi ali organi za reševanje široka pooblastila za posredovanje, ki so primerljiva s pooblastili za posredovanje v zvezi s subjekti iz točk od (a) do (f) odstavka 2 tega člena. Države članice te posebne ureditve sporočijo Komisiji.

3. Države članice lahko uporabo postopkov iz točke (b) odstavka 1 razširijo na **insolventne** fizične osebe, ki niso podjetniki.

Države članice lahko uporabo točke (a) odstavka 1 omejijo na pravne osebe.

4. **Države članice lahko določijo, da so naslednje terjatve izključene iz okvirov preventivnega prestrukturiranja iz točke (a) odstavka 1 ali da ti okviri nanje ne vplivajo:**

- (a) **obstoječe in prihodnje terjatve sedanjih ali nekdanjih zaposlenih;**

- (b) **preživninske terjatve, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva, ali**
- (c) **terjatve, ki izhajajo iz civilne odgovornosti dolžnika.**

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) (...)
 - (2) „prestrukturiranje“ pomeni **ukrepe, ki vključujejo** spremembo sestave, pogojev ali strukture dolžnikovih sredstev in obveznosti ali katerega koli drugega dela dolžnikove strukture kapitala, (...) **kot so prodaja premoženja ali delov podjetja in, če je določeno v nacionalnem pravu, prodaja delujočega podjetja, ter katere koli potrebne operativne spremembe** ali kombinacijo navedenih elementov (...);
 - (3) „prizadeta **stranka**“ pomeni **upnika, na katerega terjatve neposredno** vpliva načrt prestrukturiranja, in, če je določeno v nacionalnem pravu, lastnike kapitala, na katerih (...) deleže **neposredno** vpliva načrt prestrukturiranja;
 - (3a) „**lastnik kapitala**“ pomeni osebo, ki ima **lastniški delež pri dolžniku ali podjetju dolžnika, vključno z delničarji, kolikor ta oseba ni upnik;**
 - (4) „prekinitev posameznih postopkov izvršbe“ pomeni **s strani sodnega ali upravnega organa ali po zakonu odobreno** začasno odložitev upnikove pravice do uveljavljanja terjatve zoper dolžnika **in, če je določeno v nacionalnem pravu, zoper tretjo stranko, ki nudi jamstvo, v okviru sodnega, upravnega ali drugega postopka, ali pravice do zasega ali izvensodnega unovčenja dolžnikovega premoženja ali podjetja;**

- (5) „neizpolnjena **pogodba**“ pomeni **pogodbo** med dolžnikom in enim ali več upniki, na podlagi katere imata v trenutku **odobritve ali izvajanja** prekinitve posameznih postopkov izvršbe obe **stranki** še vedno obveznosti, ki jih morata izpolniti;
- (6) (...)
- (7) (...)
- (8) (...)
- (9) „preizkus največje koristi za upnike“ pomeni, da ne bo noben upnik, ki ne soglaša z načrtom prestrukturiranja, na podlagi načrta prestrukturiranja v slabšem položaju, kot bi bil **tak upni bodisi** v primeru likvidacije, ne glede na to, ali to pomeni likvidacijo po delih ali prodajo delujočega podjetja, **če bi se uporabila običajna razvrstitev prednosti pri likvidaciji po nacionalnem pravu, bodisi v primeru scenarija naslednje najboljše možnosti, če načrt prestrukturiranja ne bi bil potrjen**;
- (10) (...)
- (11) „novo financiranje“ pomeni katero koli novo **finančno pomoč**, (...) ki jo zagotovi obstoječi ali novi upnik **za** izvajanje načrta prestrukturiranja **in (...) je vključena** v ta načrt prestrukturiranja (...);
- (12) „začasno financiranje“ pomeni **ново finančno pomoč**, (...) ki jo zagotovi obstoječi ali novi upnik **in ki vključuje vsaj finančno pomoč v času prekinitve posameznih postopkov izvršbe** ter je **razumna** in nemudoma potrebna za nadaljnje poslovanje (...) dolžnikovega podjetja oziroma za ohranitev ali zvišanje vrednosti navedenega podjetja (...);
- (13) „(...) podjetnik“ pomeni fizično osebo, ki opravlja trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost (...);

- (14) „popoln odpust dolgov“ pomeni preklic možnosti, da se od podjetnika izterjajo odpustljivi dolgovi, ali sam odpis neporavnanih odpustljivih dolgov v okviru postopka, ki lahko vključuje unovčenje premoženja (...) ali načrt za odplačilo dolgov (...) ali oboje;
- (15) „upravitelj na področju prestrukturiranja“ pomeni katero koli osebo ali organ, ki ga sodni ali upravni organ imenuje za izvajanje **zlasti** ene ali več naslednjih nalog:
- (a) da dolžniku **in** upnikom pomaga pri pripravi načrta prestrukturiranja ali pogajanjih o njem;
 - (b) da **nadzoruje** dejavnost dolžnika med pogajanjimi o načrtu prestrukturiranja in poroča sodnemu ali upravnemu organu;
 - (c) da **prevzame** delni nadzor nad premoženjem ali posli dolžnika med pogajanjimi.

2. Za namene te direktive se naslednji pojmi razumejo tako, kot so opredeljeni v nacionalnem pravu:

- (a) **insolventnost;**
- (b) **verjetnost insolventnosti;**
- (c) **mala in srednja podjetja (MSP).**

Člen 3

Zgodnje opozarjanje in dostop do informacij

1. Države članice zagotovijo, da imajo dolžniki dostop do **vsaj enega** orodja za zgodnje opozarjanje, ki lahko zazna **okolščine, ki lahko privedejo do verjetnosti insolventnosti, in ki lahko** dolžnika (...) opozori na potrebo po **takošnjem** ukrepanju.
2. Države članice zagotovijo, da imajo dolžniki (...) dostop do relevantnih (...) informacij o **razpoložljivih** orodjih za zgodnje opozarjanje **ter postopkih in ukrepih glede prestrukturiranja** (...) in odpusta (...) **dolgov**.
3. Države članice lahko dostop iz odstavkov 1 in 2 omejijo na **MSP in** podjetnike.

NASLOV II

Okviri preventivnega prestrukturiranja

Poglavje 1

Razpoložljivost okvirov preventivnega prestrukturiranja

Člen 4

Razpoložljivost okvirov preventivnega prestrukturiranja

1. Države članice zagotovijo, da imajo dolžniki (...), kadar obstaja verjetnost insolventnosti, dostop do (...) okvira preventivnega prestrukturiranja, ki jim omogoča prestrukturiranje (...), **da bi preprečili insolventnost in zagotovili svojo sposobnost preživetja.**
- 1a. **Države članice lahko ohranijo ali uvedejo preizkus sposobnosti preživetja v skladu z nacionalnim pravom, če je namen tega preizkusa izključiti dolžnike brez obetov za preživetje in če se lahko ta preizkus opravi brez posledic za dolžnikovo premoženje.**
- 1b. **Države članice lahko omejijo, kolikokrat lahko dolžnik v določenem obdobju dostopa do okvira preventivnega prestrukturiranja, določenega v tej direktivi.**
2. **Okvir preventivnega prestrukturiranja, kot je opredeljen v tej direktivi, je lahko sestavljen iz enega ali več postopkov, ukrepov ali določb, ki dolžnikom in prizadetim strankam v skladnem okviru podeljujejo pravice in zaščitne ukrepe, opredeljene v tem poglavju, in sicer brez poseganja v katere koli druge okvire prestrukturiranja na podlagi nacionalnega prava.**

3. Države članice **lahko** uvedejo določbe, s katerimi udeležnost sodnega ali upravnega organa omejijo na primere, v katerih je **ta udeležnost** potrebna in sorazmerna (...).
4. **Okvir** preventivnega prestrukturiranja **na podlagi te direktive** je na voljo na zahtevo dolžnikov. **Države članice lahko določijo, da je tak okvir na voljo tudi na zahtevo upnikov.**

Poglavje 2

Olajševanje pogajanj o načrtih preventivnega prestrukturiranja

Člen 5

Dolžnik, ki sam nadaljuje vodenje poslov

1. Države članice zagotovijo, da dolžniki, ki uporabijo postopke preventivnega prestrukturiranja, ohranijo popolni ali vsaj delni nadzor nad svojim premoženjem in vsakodnevnim poslovanjem podjetja.
2. **Po potrebi** se o imenovanju upravitelja na področju prestrukturiranja s strani sodnega ali upravnega organa (...) **odloča za vsak primer posebej, razen v določenih okoliščinah, v katerih lahko države članice zahtevajo, da se v vsakem primeru obvezno imenuje tak upravitelj.**
3. (...)

Člen 6

Prekinitev posameznih postopkov izvršbe

1. Države članice zagotovijo, da se lahko dolžnikom (...) odobri prekinitev posameznih postopkov izvršbe (...) za podporo pogajanjem o načrtu prestrukturiranja **v okviru preventivnega prestrukturiranja**.

Države članice lahko določijo, da imajo sodni ali upravni organi možnost zavrniti prekinitev posameznih postopkov izvršbe, če takšna prekinitev ni potrebna ali če ne bi izpolnjevala cilja iz prvega pododstavka.

2. **Brez poseganja v odstavka 2b in 3** države članice zagotovijo, da lahko prekinitev posameznih postopkov izvršbe **zajema** vse vrste **terjatev**, vključno z zavarovanimi **terjatvami** in prednostnimi **terjatvami**.
- 2a. **Države članice lahko določijo, da je lahko prekinitev posameznih postopkov izvršbe** splošna in zajema vse upnike ali pa **je lahko** omejena na enega ali več posameznih upnikov **ali kategorij upnikov (...)**.
- 2b. **Države članice lahko v natančno opredeljenih okoliščinah iz področja uporabe prekinitve posameznih postopkov izvršbe izključijo nekatere terjatve ali kategorije terjatev, če je taka izključitev ustrezno utemeljena in**
 - (a) **če ni verjetno, da bi izvršba ogrozila prestrukturiranje podjetja, ali**
 - (b) **če bi prekinitev povzročila nepravilno škodo upnikom teh terjatev.**

3. Odstavek 2 se ne uporablja za terjatve (...) delavcev.

Države članice lahko odstavek 2 za te terjatve uporabljajo samo v primeru in kolikor države članice (...) zagotovijo, da je plačilo takih terjatev zajamčeno **v okviru preventivnega prestrukturiranja** na ravni varstva, ki je vsaj enaka ravni, določeni v zadevni nacionalni zakonodaji, s katero je prenesena Direktiva 2008/94/ES.

4. Države članice **prvotno** trajanje prekinitve posameznih postopkov izvršbe omejijo na največ štiri mesece.

5. **Ne glede na odstavek 4** (...) lahko države članice sodnim ali upravnim organom omogočijo, da na zahtevo dolžnika, **upnika ali, kjer je ustrezno, upravitelja na področju prestrukturiranja**, podaljšajo (...) trajanje prekinitve posameznih postopkov izvršbe ali odobrijo novo prekinitve posameznih postopkov izvršbe. Tako podaljšanje ali novo obdobje prekinitve posameznih postopkov izvršbe se odobri samo **v natančno opredeljenih okoliščinah, ko so taka podaljšanja ali nova obdobja prekinitve ustrezno utemeljena.** (...)

6. (...)

7. Celotno trajanje prekinitve posameznih postopkov izvršbe, vključno s podaljšanji in obnovitvami, ne presega dvanajst mesecev.

7a. Kadar je treba v skladu z nacionalnim pravom načrt prestrukturiranja v osmih mesecih od začetka prvotne prekinitve posameznih postopkov izvršbe predložiti sodnemu ali upravnemu organu v potrditev, lahko države članice z odstopanjem od odstavka 7 določijo, da se prekinitve podaljša do potrditve načrta.

8. Države članice zagotovijo, da **lahko** sodni ali upravni organi (...) odpravijo prekinitve posameznih postopkov izvršbe **v naslednjih primerih:**

(a) **prekinitve več ne izpolnjuje cilja iz odstavka 1, ali**

- (b) če je določeno v nacionalnem pravu, prekinitve posameznih postopkov izvršbe nepravilno škoduje ali bi škodovala enemu ali več upnikom ali enemu ali več razredom upnikov.

Države članice lahko omejijo možnost odprave prekinitve posameznih postopkov izvršbe na primere, ko upniki niso mogli izraziti svojega mnenja, preden je prekinitve začela veljati ali preden je sodni ali upravni organ odobril podaljšanje obdobja prekinitve.

V časovnem roku iz odstavka 4 lahko države članice določijo minimalno obdobje, v katerem prekinitve posameznih postopkov izvršbe ni mogoče odpraviti.

9. (...)

Člen 7

Posledice prekinitve posameznih postopkov izvršbe

1. Če je obveznost **dolžnika na podlagi nacionalnega prava**, da vloži predlog za **začetek postopka v primeru insolventnosti, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika (...)**, nastala v času prekinitve posameznih postopkov izvršbe, se ta obveznost odloži za obdobje trajanja **te** prekinitve.
2. Prekinitve (...) **posameznih postopkov izvršbe v skladu s členom 6 za obdobje prekinitve zadrži začetek postopka v primeru insolventnosti, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika**, na zahtevo enega ali več upnikov.

3. Države članice lahko odstopajo od **odstavkov 1 in 2**, kjer dolžnik (...) ni sposoben plačati **svojih** dolgov, ko zapadejo v plačilo (...). V tem primeru države članice zagotovijo, (...) da lahko sodni ali upravni organ odloči, (...) da se prekinitve posameznih postopkov izvršbe ohrani, **če glede na okoliščine primera začetek postopka v primeru insolventnosti, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika, ne bi bil v splošnem interesu upnikov.**

4. (...)

5. Države članice zagotovijo, da upniki ne zadržijo izvajanja ali ne končajo, pospešijo ali kakor koli drugače spremenijo neizpoljenih pogodb v škodo dolžnika na podlagi pogodbene določbe, ki določa take ukrepe, zgolj iz naslednjih razlogov:

(a) **zahteve po začetku postopka preventivnega prestrukturiranja;**

(b) **zahteve po prekinitvi posameznih postopkov izvršbe;**

(c) **začetka postopka preventivnega prestrukturiranja ali**

(d) **same odobritve prekinitve posameznih postopkov izvršbe. (...)**

5a. Države članice **lahko določijo pravila, ki upnikom, na katere se nanaša prekinitve, (...)** **preprečujejo, da bi zadržali** izvajanje ali **končali, pospešili ali** kakor koli drugače **spremenili** neizpoljene pogodbe v škodo dolžnika za tiste dolgove, ki so nastali pred prekinitvijo **in jih dolžnik ni plačal, ali jih pri tem omejujejo.**

Ta odstavek se uporablja zlasti v primeru bistvenih pogodb, ki so nujne za nadaljevanje vsakodnevnega poslovanja podjetja.

- 5b. Države članice lahko določijo, da se prekinitev posameznih postopkov izvršbe ne uporablja za dogovore o pobotu, vključno z dogovori o pobotu zaradi predčasnega prenehanja, na finančnem, energetskem in blagovnem trgu, tudi v okoliščinah, ko se člen 31 ne uporablja, če so taki dogovori izvršljivi na podlagi nacionalnega insolvenčnega prava. Vendar se prekinitev uporablja za izvršbo terjatve upnika zoper dolžnika, ki izhaja iz izvedbe dogovora o pobotu.**
6. **Ta direktiva dolžniku ne preprečuje**, da v okviru običajnega poslovanja plača terjatve neprizadetih upnikov in terjatve prizadetih upnikov, ki nastanejo v (...) času prekinitve posameznih postopkov izvršbe.
7. Države članice **zagotovijo, da iztek obdobja prekinitve brez sprejetja načrta prestrukturiranja sam po sebi ne povzroči začetka postopka v primeru insolventnosti, ki bi lahko privedel do likvidacije dolžnika**, razen če so izpolnjeni drugi pogoji za začetek takega postopka, določeni v nacionalnem pravu.

Poglavje 3

Načrti prestrukturiranja

Člen 8

Vsebina načrtov prestrukturiranja

1. Države članice zahtevajo, da načrti prestrukturiranja, predloženi **v sprejetje v skladu s členom 9, ali v potrditev s strani sodnega ali upravnega organa v skladu s členom 10**, vsebujejo vsaj naslednje informacije:
 - (a) identiteto dolžnika (...);
 - (b) **sredstva in obveznosti v trenutku predložitve načrta prestrukturiranja ter opis ekonomskega položaja dolžnika in položaja delavcev ter opis vzrokov in obsega (...)** težav dolžnika;
 - (c) (...) prizadete stranke, naj bodo imenovane posamezno ali opisane s (...) kategorijami dolga **v skladu z nacionalnim pravom**, in njihove terjatve ali interese, zajete z načrtom prestrukturiranja;
 - (d) **kjer je ustrezno**, razrede, v katere so bile prizadete stranke razvrščene zaradi sprejetja načrta **prestrukturiranja**, (...) in (...) zadevne vrednosti **terjatev in interesov** upnikov v vsakem razredu;
 - (e) **kjer je ustrezno**, (...) stranke, bodisi imenovane posamezno bodisi opisane s (...) kategorijami dolga **v skladu z nacionalnim pravom, ki jih načrt prestrukturiranja ne zadeva**, skupaj z **opisom** razlogov, (...) zakaj naj jih načrt **ne bi** zadeval;

- (f) pogoje načrta **prestrukturiranja**, med drugim **zlasti**:
- (i) katere koli (...) **predlagane ukrepe prestrukturiranja iz točke (2) člena 2(1)**;
 - (ii) predlagano trajanje **takih ukrepov, če je to ustrezno, ter**
 - (iii) kakršno koli novo financiranje, predvideno v okviru načrta prestrukturiranja, **ter razloge, zakaj je treba izvesti ta načrt, ter**
- (g) (...) utemeljitev, (...) ki pojasnjuje, zakaj **ima načrt prestrukturiranja razumne možnosti, da bo preprečil insolventnost dolžnika in zagotovil sposobnost preživetja podjetja, vključno s potrebnimi predpogoji za njegov uspeh.**
2. Države članice **na spletu objavijo izčrpen kontrolni seznam** za načrte prestrukturiranja, prilagojen potrebam MSP. Kontrolni seznam vključuje praktične smernice o pripravi načrta prestrukturiranja v skladu z nacionalnim pravom. (...)
3. (...)

Člen 9

Sprejetje načrtov prestrukturiranja

01. Države članice zagotovijo, da imajo dolžniki, ne glede na to, kdo vloži zahtevo za postopek preventivnega prestrukturiranja v skladu s členom 4, pravico, da predložijo načrte prestrukturiranja v sprejetje prizadetim strankam. Države članice lahko določijo tudi, da imajo upniki in upravitelji na področju prestrukturiranja pravico, da predložijo načrte prestrukturiranja.

1. Države članice zagotovijo, da imajo (...) prizadete **stranke** pravico do glasovanja o sprejetju načrta prestrukturiranja. (...)
- 1a. **Ne glede na odstavek 1 lahko države članice iz pravice do glasovanja izključijo:**
 - (a) **lastnike kapitala;**
 - (b) **upnike, katerih terjatve so uvrščene za terjatvami navadnih nezavarovanih upnikov pri običajni razvrstitvi prednosti pri likvidaciji, ali**
 - (c) **katero koli povezano stranko dolžnika ali dolžnikovega podjetja z navzkrižjem interesov po nacionalnem pravu.**
2. Države članice zagotovijo, da se prizadete stranke obravnavajo v ločenih razredih, ki imajo (...) **dovolj** podobne interese **v skladu z nacionalnim pravom**. Zaradi sprejetja načrta prestrukturiranja se v ločenih razredih obravnavajo vsaj zavarovane in nezavarovane terjatve. Države članice lahko tudi določijo, da se **terjatve** delavcev obravnavajo v samostojnem ločenem razredu.

Države članice lahko določijo, da imajo dolžniki, ki so MSP, možnost, da prizadetih strank ne obravnavajo v ločenih razredih.
3. **Oblikovanje razredov** preuči sodni ali upravni organ, ko je **vložena** zahteva za potrditev načrta prestrukturiranja. **Države članice lahko določijo, da sodni ali upravni organ preuči in potrdi oblikovanje razredov v zgodnejši fazi.**
4. Načrt prestrukturiranja (...) prizadete stranke sprejmejo, če je v vsakem (...) razredu dosežena večina glede na višino njihovih terjatev ali deležev. **Države članice lahko poleg tega zahtevajo, da se v vsakem razredu doseže večina glede na število prizadetih strank.**

Države članice določijo **potrebne** večine za sprejetje načrta prestrukturiranja. **Te večine** (...) ne presegajo 75 % glede na višino terjatev ali deležev v vsakem razredu **ali, kjer je ustrezno, število prizadetih strank v vsakem razredu.**

5. **Ne glede na odstavke od 1 do 4** lahko države članice **določijo, da se lahko formalno** glasovanje o sprejetju načrta prestrukturiranja **nadomesti (...)** z dogovorom s potrebno večino.
6. (...)

Člen 10

Potrditev načrtov prestrukturiranja

1. Države članice zagotovijo, da **so vsaj** naslednji načrti prestrukturiranja zavezujoči za stranke samo, če jih potrdi sodni ali upravni organ:
 - (a) načrti prestrukturiranja, ki zadevajo **terjatve ali** interese prizadetih strank, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja; **ter**
 - (b) načrti prestrukturiranja, s katerimi je določeno novo financiranje.
2. Države članice zagotovijo, da so pogoji, na podlagi katerih lahko sodni ali upravni organ potrdi načrt prestrukturiranja, jasno opredeljeni in vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) načrt prestrukturiranja je bil sprejet v skladu s členom 9 (...);
 - (aa) **upniki v istem glasovalnem razredu ali, če v skladu z drugim pododstavkom člena 9(2) obstaja samo en glasovalni razred, upniki, ki imajo dovolj podobne interese, so obravnavani enako, sorazmerno glede na njihovo terjatev;**

- (ab) o načrtu prestrukturiranja so bile uradno obveščene vse (...) prizadete stranke v skladu z nacionalnim pravom;
- (b) v primeru upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, je slednji skladen s preizkusom največje koristi za upnike;
- (c) **kjer je ustrezno**, kakršno koli novo financiranje je potrebno za izvajanje načrta prestrukturiranja in ne škoduje nepravilno interesom upnikov.

Skladnost s točko (b) prvega pododstavka preuči sodni ali upravni organ le, če se izpodbija.

- 3. Države članice zagotovijo, da ima sodni ali upravni organ **možnost**, da načrta prestrukturiranja ne potrdi, kadar navedeni načrt (...) **ne bi imel** razumnih možnosti, da prepreči insolventnost dolžnika **ali** zagotovi sposobnosti preživetja podjetja.
- 4. (...)

Člen 11

Vsiljenje odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja

- 1. Države članice zagotovijo, da lahko sodni ali upravni organ na predlog dolžnika ali (...) z dolžnikovim soglasjem potrdi načrt prestrukturiranja, ki ga niso odobrili **vsi glasovalni razredi** prizadetih strank, **kot je določeno v členu 9(4)**, in da lahko postane zavezujoč za (...) **glasovalne** razrede, ki ne soglašajo z njim, **če načrt prestrukturiranja izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:**
 - (a) **je skladen** s členom 10(2);
 - (b) odobrila ga je **potrebna večina glasovalnih razredov prizadetih strank v skladu z odstavkom 2;**

- (c) skladen je s preizkusom pravičnosti v skladu z odstavkom 2a;
- (d) noben razred prizadetih strank na podlagi načrta prestrukturiranja ne more prejeti ali ohraniti več kot celotnega zneska svojih terjatev ali deležev.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice omejijo zahtevo po dolžnikovem soglasju na primere, ko so dolžniki MSP.

2. **Da bi bil načrt prestrukturiranja potrjen, države članice zahtevajo, da so ga odobrili bodisi:**

- (a) vsaj en **glasovalni razred prizadetih strank ali, če je določeno v nacionalnem pravu, strank v slabšem položaju**, ki niso razred lastnikov kapitala **ali** kateri koli drug razred, ki po oceni vrednosti **dolžnika kot delujočega** ne bi prejel nobenega plačila **ali obdržal nobenega deleža, ali, če je tako določeno v nacionalnem pravu, je mogoče razumno domnevati, da ne bo prejel nobenega plačila ali obdržal nobenega deleža**, če bi se uporabila običajna razvrstitev prednosti pri likvidaciji **na podlagi nacionalnega prava; ali**
- (b) **večina glasovalnih razredov prizadetih strank, če je vsaj eden od teh razredov razred zavarovanih upnikov ali razred, ki je višji kot razred navadnih nezavarovanih upnikov.**

Države članice lahko v nacionalnem pravu določijo obe alternativni možnosti.

Države članice lahko **povečajo** minimalno število (...) razredov **prizadetih strank ali, če je določeno v nacionalnem pravu, strank v slabšem položaju**, ki je potrebno za odobritev načrta, kot je določeno v točki (a) tega odstavka.

- 2a. Države članice opredelijo preizkus pravičnosti, tako da zahtevajo, da je bodisi:
- (a) glasovalni razred prizadetih strank, ki ne soglaša z načrtom prestrukturiranja, poplačan v celoti na enak ali enakovreden način, če bodo upniki nižjega razreda na podlagi načrta prestrukturiranja prejeli kakršna koli plačila ali ohranili kakršen koli delež, ali
 - (b) glasovalni razredi prizadetih upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, so obravnavani vsaj tako ugodno kot kateri koli drug razred na isti ravni in bolj ugodno kot kateri koli nižji razred.

Države članice lahko ohranijo ali uvedejo določbe, ki odstopajo od točke (a) odstavka 2a, kadar je treba uresničiti cilje načrta prestrukturiranja in kadar načrt prestrukturiranja ne škoduje nepravilno pravicam ali interesom katerih koli prizadetih strank.

- 2b. Smiselno se uporablja člen 10(3).

Člen 12

Lastniki kapitala

1. Kadar države članice izključijo lastnike kapitala iz uporabe členov od 9 do 11, na druge načine zagotovijo, (...) da ti lastniki kapitala (...) ne morejo nerazumno preprečiti sprejetja, potrditve ali izvajanja načrta prestrukturiranja (...).

Države članice lahko prilagodijo opredelitev pojma „nerazumno“ iz odstavka 1 tako, da med drugim upoštevajo, ali je dolžnik MSP oziroma veliko podjetje, predlagane ukrepe prestrukturiranja, ki vplivajo na pravice lastnikov kapitala, vrsto lastnika kapitala, ali je dolžnik pravna ali fizična oseba, ali imajo partnerji v podjetju omejeno ali neomejeno odgovornost.

2. (...)

Poglavje 3

Načrti prestrukturiranja

Člen 13

Ocena vrednosti s strani sodnega ali upravnega organa

1. (...) Sodni ali upravni organ **sprejme odločitev o oceni vrednosti** (...) na podlagi domnevne kršitve **bodisi**:
 - (a) preizkusa največje koristi za upnike **na podlagi točke (9) člena 2(1), ali**
 - (b) **pogojev za vsiljenje odločitve razredom upnikov, ki ne soglašajo z načrtom prestrukturiranja, na podlagi točke (a) člena 11(2),**

samo kadar načrt prestrukturiranja izpodbija **prizadeta stranka, ki ne soglaša z njim.**
2. (...)
3. Države članice zagotovijo, da **lahko sodni ali upravni organi za namene sprejetja odločitve o oceni vrednosti v skladu z odstavkom 1 imenujejo ali zaslišijo** ustrezno usposobljene strokovnjake (...).
4. **Za namene odstavka 1** države članice zagotovijo, da (...) **lahko prizadeta stranka, ki ne soglaša z načrtom prestrukturiranja, vloži ugovor** pri sodnem ali upravnem organu, pri katerem je bila vložena zahteva za potrditev načrta prestrukturiranja (...).

Države članice lahko določijo, da je mogoče te ugovore vložiti v okviru pritožbe zoper odločitev o potrditvi načrta prestrukturiranja.

Člen 14

Učinki načrtov prestrukturiranja

1. Države članice zagotovijo, da so načrti prestrukturiranja, ki jih potrdi sodni ali upravni organ, zavezujoči za **vse prizadete stranke**.
2. **Države članice zagotovijo**, da upnikov, ki niso vključeni v sprejetje načrta prestrukturiranja **v skladu z nacionalnim pravom**, načrt ne zadeva.

Člen 15

Pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da se **katera koli pritožba na podlagi nacionalnega prava** zoper odločitev o **potrditvi ali zavrnitvi** načrta prestrukturiranja, ki jo sprejme sodni organ, **vloži** pri višjem sodnem organu.

Države članice zagotovijo, da se pritožba zoper odločitev o potrditvi ali zavrnitvi načrta prestrukturiranja, ki jo sprejme upravni organ, **vloži** pri sodnem organu.

2. (...)
3. Pritožba zoper odločitev o potrditvi načrta prestrukturiranja nima odločilnih učinkov na izvajanje navedenega načrta.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice določijo, da imajo sodni organi možnost zadržati izvajanje načrta prestrukturiranja ali njegovih delov, če je to potrebno in ustrezno za zaščito interesov stranke.

4. Države članice zagotovijo, da lahko sodni organ v primeru ugoditve pritožbi iz odstavka 3:
- (a) razveljavi načrt prestrukturiranja, ali
 - (b) **spremeni, če je tako določeno v nacionalnem pravu, in potrdi načrt prestrukturiranja (...).**

Države članice lahko določijo, da se v primeru potrditve načrta na podlagi točke (b) prvega pododstavka prizna kompenzacija stranki, ki je utrpela denarne izgube in katere pritožbi je bilo ugodeno.

POGLAVJE 4

Zaščita novega financiranja, začasnega financiranja in drugih poslov, povezanih s prestrukturiranjem

Člen 16

Zaščita novega in začasnega financiranja

1. Države članice zagotovijo, da sta novo in začasno financiranje ustrezno (...) zaščiteni.
- Najmanj v primeru katere koli naknadne insolventnosti dolžnika**
- (a) se novo **financiranje** in začasno financiranje ne razglasita za nični, izpodbojni ali neizvršljivi, **in**
 - (b) **dajalci takega financiranja (...) ne nosijo civilne, upravne ali kazenske odgovornosti**
- izključno iz razloga, da tako financiranje škoduje vsem upnikom. (...)**

- 1a. **Države članice lahko področje uporabe odstavka 1, kar zadeva novo in začasno financiranje, omejijo na primere, ko sodni ali upravni organ potrdi načrt ali ko je bilo začasno financiranje predmet predhodne kontrole.**
- 1b. **Države članice lahko iz uporabe odstavka 1 izključijo vmesno financiranje, ki je odobreno potem, ko dolžnik ne more več plačati svojih dolgov, ki so zapadli.**
2. Države članice lahko **zagotovijo, da imajo v primeru naknadne insolventnosti dolžnika** dajalci novega ali začasnega financiranja **pravico** do prednostnega plačila (...) glede na druge upnike, ki bi sicer imeli prednostne ali enakovredne terjatve (...).
3. (...)

Člen 17

Zaščita drugih poslov, povezanih s prestrukturiranjem

1. **Brez poseganja v člen 16 države članice zagotovijo, da se v primeru katere koli naknadne insolventnosti dolžnika posli, ki so razumni in nemudoma potrebni za pogajanja o načrtu prestrukturiranja, (...) ne razglasijo za nične, izpodbojne ali neizvršljive izključno iz razloga, ker ti posli škodujejo vsem upnikom (...).**
- 1a. **Države članice lahko področje uporabe odstavka 1 omejijo na primere, ko sodni ali upravni organ potrdi načrt ali ko so bili takšni posli predmet predhodne kontrole.**
- 1b. **Države članice lahko iz uporabe odstavka 1 izključijo posle, ki so sklenjeni potem, ko dolžnik ne more več plačati svojih dolgov, ki so zapadli.**

2. Posli (...) iz odstavka 1 vključujejo **najmanj**:
- (a) plačilo (...) honorarjev in stroškov pogajanj, sprejetja **ali** potrditve načrta prestrukturiranja (...);
 - (b) plačilo (...) honorarjev in stroškov pridobitve strokovnega svetovanja v **tesni** povezavi s (...) prestrukturiranjem; **ter**
 - (c) (...)
 - (d) kakršna koli (...) plačila in izdatke v okviru običajnega poslovanja, **razen tistih iz točk (a) in (b)**.
 - (e) (...)
3. (...)
4. **Brez poseganja v člen 16** države članice zagotovijo, **da se v primeru katere koli naknadne insolventnosti dolžnika** kateri koli posel, **ki je razumen in nemudoma potreben za** izvajanje načrta prestrukturiranja **in se izvaja v skladu z** načrtom prestrukturiranja, ki ga je potrdil sodni ali upravni organ, (...) ne razglasijo za nične, izpodbojne ali neizvršljive **izključno iz razloga, ker tak posel** škoduje vsem upnikom (...).

POGLAVJE 5

Dolžnosti direktorjev, kadar obstaja verjetnost insolventnosti

Člen 18

(...)

NASLOV III

(...) Odpust dolgov in prepovedi opravljanja dejavnosti

Člen 19

Dostop do odpusta dolgov

1. Države članice zagotovijo, da **imajo insolventni podjetniki dostop do vsaj enega postopka, ki lahko privede do popolnega odpusta** dolgov v skladu s to direktivo.
Države članice lahko zahtevajo, da je trgovska, poslovna, obrtna ali poklicna dejavnost, s katero so dolgovi povezani, prenehala.
2. Države članice, v katerih je popoln odpust dolgov odvisen od delnega odplačila dolgov s strani podjetnika, zagotovijo, da s tem povezana obveznost odplačila temelji na položaju posameznega podjetnika in da je **zlasti (...)** sorazmerna z njegovim **zasegljivim ali razpoložljivim dohodkom in sredstvi v preizkusni dobi za odpust dolgov ter da upošteva pravičen interes upnikov.**

Člen 20

Preizkusna doba za odpust dolgov

1. **Države članice zagotovijo, da** obdobje (...), po katerem **je mogoče insolventnim podjetnikom v celoti odpustiti dolgove, ni daljše od treh let, začeni najpozneje z enim od naslednjih datumov:**
 - (a) **v primeru postopka, ki vključuje načrt za odplačilo dolgov, z datumom odločitve sodnega ali upravnega organa o potrditvi zadevnega načrta ali začetka njegovega (...)** izvajanja (...) **ali**

(b) **v primeru katerega koli drugega postopka, z datumom odločitve sodnega ali upravnega organa o (...) uvedbi (...) postopka ali v trenutku oblikovanja stečajne mase.**

2. Države članice zagotovijo, da se (...) **insolventnim podjetnikom, ki so izpolnili svoje obveznosti, kadar take obveznosti obstajajo po nacionalnem pravu, odpustijo dolgovi po izteku preizkusne dobe za odpust dolgov**, ne da bi bilo treba pri sodnem ali upravnem organu **vložiti zahtevek za začetek dodatnega postopka poleg tistih iz odstavka 1.**

Brez poseganja v prvi pododstavek lahko države članice ohranijo ali uvedejo določbe, ki sodnemu ali upravnemu organu omogočajo, da po uradni dolžnosti ali na zahtevo osebe, ki ima zakoniti interes, preveri, ali so podjetniki izpolnili obveznosti za pridobitev odpusta dolgov.

2a. **Države članice lahko določijo, da popoln odpust dolgov ne ovira nadaljevanja postopka v primeru insolventnosti, ki vključuje unovčenje in razdelitev podjetnikovega premoženja, ki je bilo del stečajne mase v trenutku iz prvega pododstavka odstavka 2.**

Člen 21

Obdobje prepovedi opravljanja dejavnosti

1. Države članice zagotovijo, da kadar je v skladu s to direktivo **insolventnemu** podjetniku odpuščen dolg, kakršne koli prepovedi začetka opravljanja ali opravljanja trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, **ki izhajajo izključno iz podjetnikove insolventnosti**, prenehajo veljati najpozneje ob koncu preizkusne dobe za odpust dolgov.
(...)

- 1a. **Države članice zagotovijo, da ob izteku preizkusne dobe za odpust dolgov prepovedi iz odstavka 1 tega člena prenehajo veljati, ne da bi bilo treba pri sodnem ali upravnem organu vložiti zahtevek za začetek dodatnega postopka poleg tistih iz člena 20(1).**

Člen 22

Odstopanja

1. Z odstopanjem od členov od 19 **do** 21 lahko države članice ohranijo ali uvedejo določbe, s katerimi v natančno določenih okoliščinah **zavrnejo**, omejijo **ali prekličejo** dostop do odpusta **dolgov** ali **določijo** daljše preizkusne dobe za pridobitev popolnega odpusta **dolgov** ali daljša obdobja prepovedi opravljanja dejavnosti, kadar so taka **odstopanja** **ustrezno** utemeljena (...), **na primer**:
- (a) **kadar je insolventni podjetnik v skladu z nacionalnim pravom do upnikov ali drugih deležnikov ravnal nepošteno ali v slabi veri, ko je postal zadolžen, med postopkom v primeru insolventnosti ali med plačilom dolgov;**
 - (b) **kadar insolventni podjetnik ne upošteva načrta za odplačilo dolgov ali katere koli druge pravne obveznosti, namenjene zaščiti interesov upnikov, vključno z obveznostjo, da poveča donose za upnike;**
 - (ba) **kadar insolventni podjetnik ne izpolni obveznosti zagotavljanja informacij ali sodelovanja v skladu z nacionalnim pravom;**
 - (c) v primeru **prošenj**, ki zlorablajo možnost odpusta dolgov;
 - (d) v primeru **nove prošnje** za odpust dolgov (...) v določenem obdobju (...), **potem ko je bil insolventnemu podjetniku odobren popoln odpust dolgov ali mu je bil popoln odpust dolgov zavrjen zaradi hude kršitve obveznosti obveščanja ali sodelovanja;**

- (da) kadar strošek postopka, ki vodi do odpusta dolgov, ni plačan, ali
- (db) kadar je odstopanje potrebno, da se zagotovi ravnotežje med pravicami dolžnika in pravicami enega ali več upnikov.

2. **Z odstopanjem od člena 20** lahko države članice določijo daljše preizkusne dobe za odpust dolgov, kadar:

- (a) sodni ali upravni organ odobri ali odredi zaščitne ukrepe, da bi ohranil glavno prebivališče insolventnega podjetnika in, kadar je to ustrezno, njegove družine ali premoženje, bistveno za nadaljevanje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti podjetnika, ali
- (b) glavno prebivališče insolventnega podjetnika ni unovčeno.

3. Države članice lahko posebne kategorije dolga, kot so:

- (a) zavarovani dolgovi;
- (b) dolgovi, ki izhajajo iz kazenskih sankcij **ali so z njimi povezani**;
- (c) **dolgovi, ki izhajajo iz** civilne odgovornosti;
- (d) **dolgovi v zvezi s preživitvinskimi obveznostmi, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva**;
- (e) **dolgovi, ki nastanejo po predložitvi prošnje za postopek, ki vodi do odpusta dolgov, oziroma začetku takšnega postopka, ter**
- (f) **dolgovi, ki izhajajo iz obveznosti plačila stroška postopka, ki vodi do odpusta dolgov,**

izključijo iz odpusta **dolgov** ali **omejijo dostop do odpusta dolgov** ali določijo daljše preizkusne dobe za odpust dolgov, kadar so take izključitve, **omejitve** ali daljše dobe **ustrezno** utemeljene (...).

4. Z odstopanjem od člena 21 lahko države članice določijo daljša obdobja prepovedi opravljanja dejavnosti ali prepovedi opravljanja dejavnosti za nedoločen čas, kadar **insolventni podjetnik opravlja poklic, za katerega veljajo posebna etična pravila ali posebna pravila glede ugleda ali strokovnega znanja, ali poklic, ki vključuje upravljanje lastnine drugih, ali kadar namerava insolventni podjetnik pridobiti dostop do takega poklica.**
- 4a. **Ta direktiva ne posega v nacionalne predpise o prepovedih opravljanja drugih dejavnosti, ki jih odredi sodni ali upravni organ, vendar niso zajete v členu 21.**

Člen 23

Združitev postopkov glede (...) dolgov podjetnikov

1. Države članice zagotovijo, da se vsi **odpušljivi** dolgovi, kadar **imajo insolventni podjetniki (...)** dolgove, ki so nastali v okviru **njihove** trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, in (...) dolgove, ki so nastali zunaj navedenih dejavnosti, obravnavajo v enem postopku za pridobitev **popolnega** odpusta dolgov.
2. **Z odstopanjem** od odstavka 1 lahko države članice določijo, da se (...) dolgovi **insolventnih podjetnikov, ki so nastali v okviru njihove trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, in dolgovi, ki so nastali zunaj navedenih dejavnosti,** obravnavajo v ločenih postopkih, če se lahko ti postopki usklajujejo za pridobitev **popolnega** odpusta **dolgov** v skladu s to direktivo.

NASLOV IV

Ukrepi za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov

Člen 24

Sodni in upravni organi

Države članice **brez poseganja v neodvisnost sodstva in v različno organizacijo sodstva po Uniji** zagotovijo, da:

- (a) se člani **sodnih** in upravnih organov, ki se ukvarjajo s **postopki** glede prestrukturiranja, insolventnosti in **odpusta dolgov**, **ustrezno** (...) usposobijo (...) **in imajo potrebno strokovno znanje za** svoje odgovornosti **ter**
- (b) (...) je vodenje **postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov** učinkovito (...).

Člen 25

(...)

Člen 26

(...) *Upravitelji v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov*

Države članice zagotovijo, da:

- (a) **se upravitelji, ki jih sodni ali upravni organi imenujejo v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov (v nadaljnjem besedilu: upravitelji), ustrezno (...) usposobijo ter imajo potrebno strokovno znanje za svoje odgovornosti;**
- (b) (...) **so pogoji za upravičenost ter** postopek za imenovanje, odstranitev in odstop upraviteljev (...) jasni, **pregledni** in pošteni (...);
- (c) (...) se pri **imenovanju** upravitelja (...) za posamezno zadevo, tudi zadeve s čezmejnimi dejavniki, ustrezno upoštevajo upraviteljeve izkušnje in strokovno znanje **glede na posebne značilnosti zadeve (...), in**
- (d) imajo dolžniki in upniki **možnost, da izbiri ali imenovanju nasprotujejo ali zahtevajo zamenjavo** upravitelja, s čimer se zagotovi, da ne bo prihajalo do navzkrižja interesov.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

Člen 27

Nadzor nad upravitelji (...) in njihove nagrade

1. Države članice vzpostavijo ustrezne **mehanizme** nadzora in regulativne **mehanizme**, s katerimi zagotovijo **učinkovit** nadzor nad delom upraviteljev (...), **da bi zagotovile, da opravljajo svoje storitve učinkovito in strokovno ter nepristransko in neodvisno v odnosu do udeleženih strank. Med temi mehanizmi so tudi (...) učinkoviti ukrepi glede odgovornosti** upraviteljev, ki niso uspešno izpolnili svojih dolžnosti.
 - 1a. **Države članice lahko spodbujajo pripravo in spoštovanje kodeksov ravnanja za upravitelje.**
2. Države članice zagotovijo, da so **nagrade** upraviteljev (...) urejene s pravili, **ki so skladna s ciljem** (...) učinkovitega reševanja postopkov. (...)

Države članice zagotovijo, da so **vzpostavljeni** ustrezni postopki (...) **za rešitev** morebitnih sporov glede nagrad **ter da se ti spori rešujejo učinkovito.**

Člen 28

Uporaba elektronskih sredstev komunikacije

1. Države članice zagotovijo, da **lahko v postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov stranke v postopku, upravitelj ali sodni ali upravni organ** elektronsko opravijo, tudi v čezmejnih primerih, **vsaj naslednja dejanja**:
 - (a) prijava terjatev;
 - (b) **predložitev** načrtov prestrukturiranja ali načrtov za odplačilo dolgov (...);
 - (c) **obveščanje** upnikov;
 - (d) (...);
 - (e) vložitev **izpodbijanij in pritožb**.

NASLOV V

Spremljanje postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov

Člen 29

Zbiranje podatkov

1. (...) Države članice **na letni osnovi na nacionalni ravni zbirajo in združujejo podatke o postopkih glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov, razčlenjene po vsaki vrsti postopka, vsaj za naslednje elemente:**
 - (a) **število postopkov, za katere je bil vložen predlog ali ki so bili uvedeni, kadar je taka uvedba določena po nacionalnem pravu, ki potekajo ali so se končali (...);**
 - (b) **povprečno trajanje postopkov od vložitve predloga ali od začetka postopka, kadar je tak začetek določen v nacionalnem pravu, do končanja postopka;**
 - (c) **število postopkov, ki niso navedeni v odstavku (ca), razčlenjeno (...) po vrsti izida;**
 - (ca) **število predlogov za postopke prestrukturiranja, ki niso bili sprejeti, so bili zavrtnjeni ali umaknjeni, preden so bili začeti;**
 - (d) (...)
 - (e) (...)
 - (f) (...)
 - (g) (...)
- 1a. **Države članice na letni osnovi na nacionalni ravni zbirajo in združujejo podatke o številu dolžnikov, za katere so se začeli postopki prestrukturiranja ali postopki v primeru insolventnosti in za katere je bil v treh letih pred vložitvijo predloga za take postopke ali njihovim začetkom, kadar je tak začetek določen v nacionalni zakonodaji, potrjen načrt za prestrukturiranje v predhodnem postopku prestrukturiranja, s katerim se je izvajal naslov II.**

- 1b.** Države članice lahko na letni osnovi na nacionalni ravni ločeno zbirajo in združujejo podatke o povprečnih stroških vsake vrste postopka ter o povprečnih stopnjah poplačil za zavarovane in nezavarovane upnike ter, če je ustrezno, druge vrste upnikov.
2. Države članice razčlenijo **podatke iz točk (a) do (c) iz odstavka 1 ter, če je ustrezno in so ti podatki na voljo, podatke iz odstavka 1b** po:
- (a) velikosti dolžnikov, **ki niso fizične osebe (...)**;
 - (b) tem, ali so dolžniki, **za katere so bili začeti postopki glede prestrukturiranja ali insolventnosti**, fizične ali pravne osebe, **ter**
 - (c) (...) tem, ali postopki, **ki vodijo do odpusta dolgov**, zadevajo samo podjetnike ali vse fizične osebe.
- 2a.** Države članice lahko podatke iz odstavkov 1, 1a, 1b in 2 zbirajo in združujejo s tehniko vzorčenja, ki zagotavlja, da so vzorci reprezentativni glede na velikost in raznolikost.
3. Države članice **zbirajo in združujejo** podatke iz odstavkov 1, 1a, 2 in, če je ustrezno, **odstavka 1b** za polna koledarska leta, ki se končajo 31. decembra vsako leto, pri čemer začnejo s (...) prvim polnim koledarskim letom po [datumu (...) uporabe izvedbenih **aktov iz odstavka 4**]. **Ti podatki** se sporočijo Komisiji na podlagi standardnega obrazca za sporočanje podatkov vsako leto do 31. **decembra** koledarskega leta po letu, za katero so podatki zbrani.
4. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec za sporočanje iz odstavka 3 **tega člena**. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom **pregleda** iz člena 30(2).

Člen 30

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

NASLOV VI

Končne določbe

Člen 31

Razmerje z drugimi akti in mednarodnimi instrumenti

1. Nad določbami te direktive **prevladajo naslednji akti**:
 - (a) Direktiva 98/26/ES (...) ²⁰;
 - (b) Direktiva 2002/47/ES (...) ²¹; ter
 - (c) Uredba (EU) št. 648/2012 (...) ²²;

²⁰ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

²¹ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2012 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

²² Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012).

- 1a. Ta direktiva ne posega v zahteve po zaščitnih ukrepih za sredstva plačilnih institucij, predpisanih na podlagi Direktive (EU) 2015/2366 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, ter za institucije za izdajo elektronskega denarja na podlagi Direktive 2009/110/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja.
2. Ta direktiva ne posega v pravice, zagotovljene z direktivami 98/59/ES, 2001/23/ES, 2002/14/ES, 2008/94/ES in 2009/38/ES.
- 2a. Naslov II te direktive ne posega v uporabo Konvencije o mednarodnih zavarovanjih na premični opremi in Protokola h Konvenciji v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na letalsko opremo, katerih pogodbenice so nekatere države članice ob sprejetju te direktive.

Člen 32

Sprememba Direktive (EU) 2017/1132

Členu 84 Direktive (EU) 2017/1132²³ se doda naslednji odstavek 4:

„4. Države članice odstopajo od členov 58(1), 68, 72, 73, 74, 79(1)(b), 80(1) in 81 v obsegu in za obdobje (...), kot so taka odstopanja potrebna za vzpostavitev okvira preventivnega prestrukturiranja iz Direktive [.../.....] Evropskega parlamenta in Sveta*.

²³ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb, UL L 169, 30.6.2017, str. 46.

Ta določba ne posega v načelo enakega obravnavanja delničarjev.

* Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o okvirih preventivnega prestrukturiranja, odpustu dolgov in prepovedih opravljanja dejavnosti ter ukrepih za povečanje učinkovitosti postopkov glede prestrukturiranja, insolventnosti in odpusta dolgov ter spremembi Direktive (EU) 2017/1132. (UL...).

Člen 33

Klavzula o pregledu

Komisija najpozneje [*pet let po datumu začetka uporabe izvedbenih ukrepov*] in nato vsakih **sedem** let Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive, vključno s tem, ali **bi bilo treba razmisliti** o dodatnih ukrepih za utrditev in okrepitev pravnega okvira o **postopkih glede** prestrukturiranja, insolventnosti in **odpusta dolgov** (...).

Člen 34

Izvajanje

1. Države članice najpozneje [*3 leta od datuma začetka veljavnosti te direktive*] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, **z izjemo določb, potrebnih za uskladitev s členom 28(a), (b) in (c), ki jih sprejmejo in objavijo najpozneje [5 let od datuma začetka veljavnosti te direktive], ter določb, potrebnih za uskladitev s členom 28(e), ki jih sprejmejo in objavijo najpozneje [7 let od datuma začetka veljavnosti te direktive]. Besedilo teh določb nemudoma sporočijo Komisiji.**

Zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uporabljajo od [3 leta od datuma začetka veljavnosti te direktive], z izjemo določb, potrebnih za uskladitev s členom 28(a), (b) in (c), ki jih uporabljajo od [5 let od datuma začetka veljavnosti te direktive], ter določb, potrebnih za uskladitev s členom 28(e), ki jih uporabljajo od [7 let od datuma začetka veljavnosti te direktive]. (...)

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 36

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament

Za Svet

Predsednik

Predsednik